

ÖRÖMHÍR

A DEBRECEN-NYÍREGYHÁZI EGYHÁZMEGYE LAPJA

**„TUDOD-E,
HOGY NYITVA VAN AZ ÉG?”**

TUDOD-E, HOGY NYITVA VAN AZ ÉG?

„Nyitva van a mennyország mindannyiunk számára, csak rajtunk múlik, hogyan élünk, be akarunk-e lépni, elfogadjuk-e Isten ajándékát.”

Minden évben újra és újra rácsodálkozhatunk a titokra, hogy a végtelen Isten egyszerű, kicsiny gyermekként jött el közénk. Isten az embert saját képmására teremtette, de ezt a képmást az első bűn elhomályosította. Isten keresi az embert: Hol vagy? – szolt a kérdés Ádámnak, minden kor emberének, és a mai napon nekem is. Hol vagyok most? Hol tartok az életemben? Bennünket is keres az Isten. Utánunk jött erre a világra, mert nem nyugodott bele, hogy elszakadtunk tőle. Isten bele akar nézni a szemünkbe, hogy ránézzünk, és ne féljünk tőle. Amikor meglátunk egy gyermeket, akkor mosolyogni kezdünk, mert rácsodálkozunk az életre. Jézus Krisztus csecsemőként akart eljönni erre a világra, nem isteni hatalmas erővel, ahogyan Keresztelő Szent János meghirdette: *„Jön nálam erősebb, akinek sarusziját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekben és tűzben fog benneteket megkeresztelni. Szórolapátja már a kezében, hogy rendet teremtsen szérűjén, a búzát csűrűbe gyűjtse, a pelyvát meg olthatatlan tűzzel elégesse”* (Lk 3,16–17).

Az Isten nélküli állapot útja a bűnnel kezdődik. Az ember elveszíti az isteni kontrollt, nem néz Isten szemébe, azt mondja: Uram, megy ez nélküled is, majd szólok, ha azt érzem, szükségem van rád, de amíg a saját utamat járom, ne szóljon bele senki az életembe. Jézus, Isten Fia

eljött a világra, mert látja, hogy az ember, aki a saját feje után megy, sötétségben jár. Ezt töri meg az Ő világossága és szeretete. Az embert a bűn kizárta az isteni életből, az örök boldogság lehetőségéből.

Amikor Ádám és Éva elkövette az ősbűnt, az Úr kiűzte őket a földi paradicsomból, és a kerub lángpallossal bezárta az édenkertet. Majd egy kicsiny gyermek eljött, és a puha kis kezével kinyitotta a kaput, hogy megmutassa a szeretetét. Nem fényes palotába született, hanem a legszegényebbekkel közösséget vállalva, hajléktalanként. Szentmártoni Mihály jézsuíta atya így fogalmaz: *„Az Isten Fia úgy jött el, mint minden gyermek, nyitva hagyta az ajtót, majd kijöttek utána az angyalok, és amikor meglátták, hogy megszületett, a pásztorokhoz mentek, és elhangzott a csodálatos kinyilatkoztatás: „Dicsőség az Istennek és békeesség a jó akarató embereknek!”*

Jézus, amikor Nátánaelt – a későbbi Bertalan apostolt – meghívta, arról beszélt, hogy a mennyország ajtaja nyitva van: *„...meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az ember Fiára”* (Jn 1,52). Karácsony után az első vértanúra, Szent István diakónusra emlékezünk. Amikor István diakónust megkövezték, már nem tehetett mást, csak fölfelé tudott nézni és azt mondta: *„Íme, látom a megnyílt eget és az Emberfiát, amint Isten jobbra felől áll”* (ApCsel 7,56). A mai ünnep üzenete

tehát, hogy nyitva van az ég, nyitva van a mennyország mindannyiunk számára. Csak rajtunk múlik, hogyan élünk, be akarunk-e lépni, elfogadjuk-e Isten ajándékát.

Sokszor Szent István diakónushoz hasonlóan kilátástalannak éljük meg az életünket, nehéz kereszteteket hordozunk, de fölöttünk nyitva van az ég, és ez minden reménységünk alapja. Nincs végleg elrontott élet, Isten nem mond le rólunk, hanem szelíd szeretettel gyermekként utánunk jön. Erről beszélt Ferenc pápa egyik katekézisében, mondván, a végtelen Isten egyszülött Fia, Igéje szólni, cselekedni nem tudó csecsemővé lett, rábízta magát az emberekre. Az emberi szeretetre volt szüksége, és talált igaz embereket, akik igent mondtak rá.

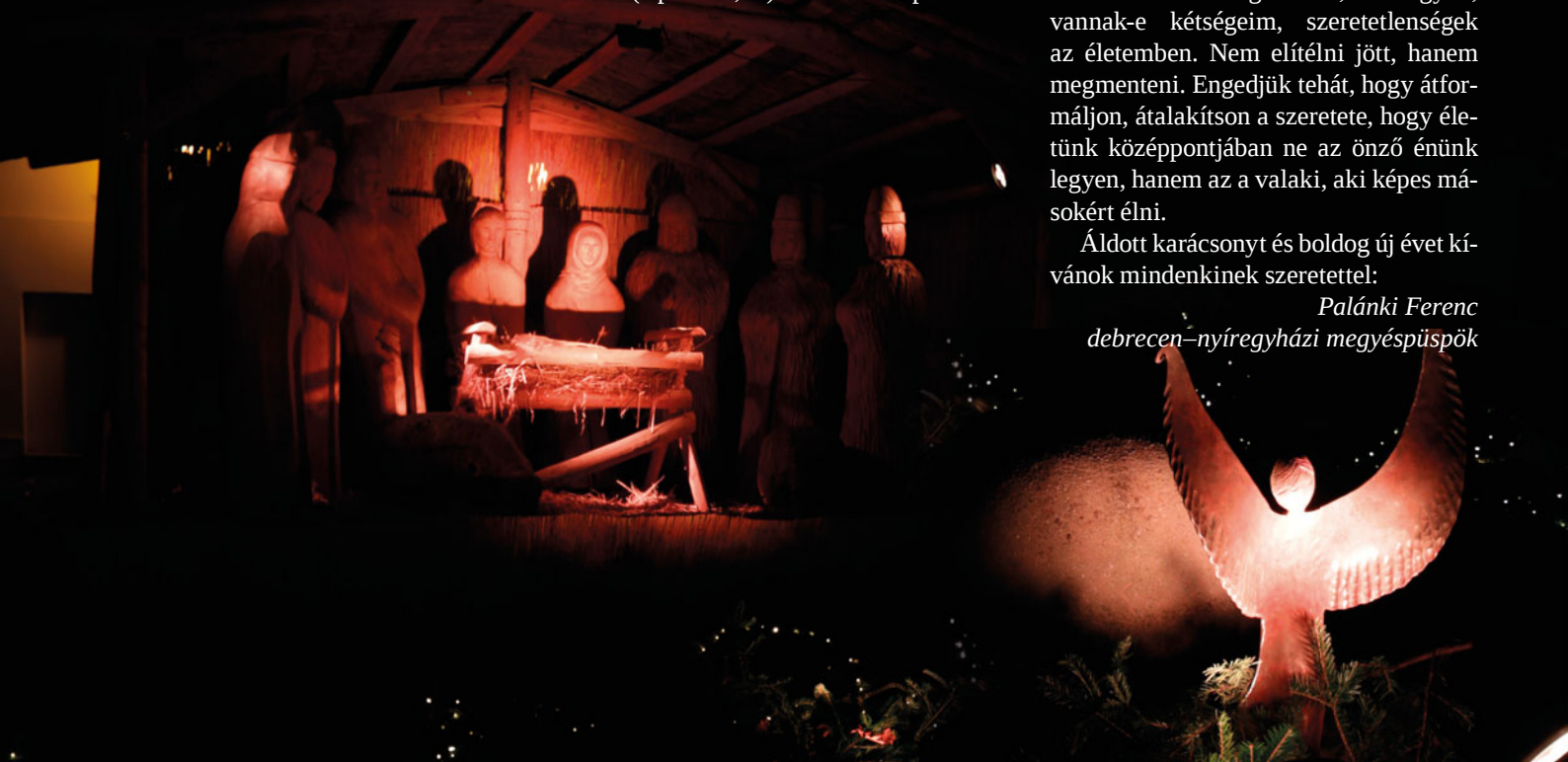
Igent kell mondanunk Istenre; ez a mi hivatásunk.

Isten fia csecsemőként jött a világra, ez azt is jelenti, hogy először az érzelmeinkre akar hatni, és később, amikor már bennünk van a kedvesség, szelídség, jóság, nyitottság, tiszta érzelmeink, akkor pedig az értelmünkre. Ez a kettő együtt kell, hogy jelen legyen bennünk. Istent érzelemmel is kell szeretni, de meg kell érteni a tanítását, amit Jézus a nyolc boldogság üzenetében küldött. Az odaadott élet értelmét a kereszthordozásban mutatta meg, csodái pedig azt fejezik ki, hogy Ő a világ Ura.

Ma tőlem is megkérdezi, hol vagyok, vannak-e kétségeim, szeretetlenségek az életemben. Nem elítélni jött, hanem megmenteni. Engedjük tehát, hogy átformáljon, átalakítson a szeretete, hogy életünk középpontjában ne az önző énünk legyen, hanem az a valaki, aki képes másokért élni.

Áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok mindenkinek szeretettel:

*Palánki Ferenc
debrecen–nyíregyházi megyéspüspök*

Aranyosi Ervin KARÁCSONYI TŰZ KÖRŰL

Körül ültük, és néztük a tüzet,
pattogott, s mi hallgattuk, mit üzent:
– Valami szépet, régit, kedveset,
valami hitet adó meleget.

Egy régi tűzről mesélt ez a láng,
egy régi korból maradt tüze ránk,
és szinte táncolt, ahogy lobogott,
a szívünk máris dallamra dobogott.

Vagyis átvette a tánc ütemét,
s éreztük mind a szeretet melegét.
Szemünk csillogott, lelkünkől szólt a dal,
és énekelte az öreg, s a fiatal.

Énekelünk, s ragyogtak a szemek,
eláradt bennünk jóság és szeretet,
boldogok voltunk, hogy együtt szól dalunk,
engedte látni, hogy van szebb oldalunk.

A világnak legszebbik része ez,
amely a szívnek örömet szerez.
Ezért kell gyakran tüzet gyújtani,
szerelem-tűzben szívünket tartani.

Daloljunk együtt szép énekeket,
töltsünk meg széppel más életeket,
a karácsony elkísér majd tovább,
s lelkünkben őrzi a közös csodát.

Talán majd jut a hétköznapokra is,
talán egy jobb, vidámabb létbe visz,
hol naponta meggyújtjuk a tüzet,
s érezzük azt, hogy lelkünk mit üzent.

Éjféli szentmise 2018 –
Szent Anna-székesegyház

Fotó: Szabó Dávid

A koldus és a király

Élt a király palotája mellett egy koldus. Egyik nap meglátott egy hirdetést kifüggesztve a palota kapuja mellett: A király nagy vacsorát rendez. Mindenki, aki királyi ruhába öltözik, bemehet az ünnepségre.

A koldus továbbment. Végignézett a rongyain, és felsóhajtott. Biztos, hogy csak a királyok és családtagjaik hordanak királyi ruhát, gondolta.

Lassan megfogant benne egy gondolat. Annyira merész gondolat volt, hogy szinte beleremegett. Meg merje-e próbálni?

Visszament a palotához. Odalépett a kapuörhöz.

– Kérem, uram, szeretnék a királlyal beszélni!

– Várjon itt – felelt az őr, majd pár perc múlva visszatért. – Őfelsége fogadja önt – mondta, és beengedte a koldust.

– Látni óhajtottál? – kérdezte a király.

– Igen, felség. Annyira szeretnék részt venni a banketten, de nincsen királyi ruhám, amit felvehetnék. Kérem, felség, bátorzkodhatom azt kérni, hogy adja nekem egy régi öltözetét, hogy én is részt vehessek az ünnepségen. – A koldus annyira remegett, hogy észre sem vette a halvány mosolyt a király ajka körül.

– Bölcs dolog volt tőled, hogy hozzám fordultál – szólt a király, majd odaszólította fiát, az ifjú herceget, és azt mondta neki. – Vezesd ezt az embert a szobádba, és öltöztess fel valamelyik ruhádba!

A királyfi úgy is tett, és a koldus hamarosan olyan ruhában állt a tükör előtt, amit még álmában sem mert remélni.

– Most már alkalmas vagy arra, hogy részt vegyél a királyi vacsorán holnap este, de még ennél is fontosabb, hogy sosem lesz szükséged más ruhára. Ez a ruha sosem megy tönkre – mondta a királyfi. A koldus térdre hullott.

– Ó, köszönöm – kiáltott fel, és ahogy indulni készült, visszanézett koszos rongyaira, amik ott heverték a padlón. Habozott. Mi van, ha a királyfi téved? Mi van akkor, ha újra szüksége lesz régi ruháira, merült fel benne a kérdés, és gyorsan összeszedte őket.

Az ünnepség sokkal pompásabb volt, mint képzelte, de mégsem tudta úgy élvezni, ahogy kellett volna. Rongyait kis-

batyuba tekerte, és az folyton leesett az öléből. Az ételt gyorsan adták tovább, és a koldus lemaradt a legfinomabb falatokról.

Az idő igazolta, hogy a királyfinak igaza volt. A királyi ruha tényleg elnyúthatetlen volt. Mégis, az öreg koldus egyre jobban kötődött régi rongyaihoz.

Ahogy telt az idő, az emberek már nem a királyi ruhát vették észre, amit viselt. Csak a mocskos rongyokból álló batyut látták, amihez annyira ragaszkodott, bárhová ment. Úgy is beszéltek róla, mint a rongyokat cipelő öregemberről.

Egy nap, amikor már haldoklott, a király meglátogatta őt. A koldus látta a szomorúságot a király szemében, amikor az ágy mellett heverő rongykupacra nézett. A koldusnak hirtelen eszébe jutottak a királyfi szavai, és felismerte, hogy rongyai megfosztották attól, hogy igazi királyként járjon egész életében. Keserves sírásra fakadt ostobasága miatt, a király pedig vele sírt.

Meghívást kaptunk a királyi családba – Isten családjába. Ahhoz, hogy Isten vacsoraasztalánál lakomázzunk, csak annyit kell tennünk, hogy elhajítjuk régi rongyainkat, és felöltjük a hit „új ruháját”, amelyet Isten Fia, Jézus Krisztus ad nekünk. De nem ragaszkodhatunk régi rongyainkhoz. Ha Krisztusba vetjük hitünket, el kell engednünk a bűneinket és régi életmódunkat. Ezeket a dolgokat el kell vetnünk, ha meg akarjuk tapasztalni, milyen királyként élni, és bővelkedni Krisztusban. „A régi elmúlt, és íme: új jött létre!” (2Kor 5,18).

Miféle sírás tört fel az ostoba koldusból? Miért sírt vele a király?

Harmadikos gyerekekkel hittanórán a szentségekről beszélgettünk, hangsúlyozva Isten végtelen szeretetét, hiszen nem hagy magunkra akkor sem, ha elbukunk, rosszul döntünk. Elsőként a jobb lator megtéréséről szóltam, hogyan fogadta be szívébe Isten szeretetét élete utolsó órájában.

Próbáltam az elvont, nehezen megfogalmazható örök igazságokat szemléltetni:

A keresztséggel rajthoz álltunk, és elindultunk a mennyország felé, egy kinek hosszabb, kinek rövidebb zarándokúton.

Nyolcéves koromban készülhettem fel arra, hogy addigi életem hibáit először tegyem le a gyónásban. Ez a második, a bűnbánat szentsége volt Istentől kapott ajándékom. Ezzel készített fel arra, hogy magamhoz vegyem Őt az Eucharisziában, első szentáldozásom napján, hogy azóta is, bukácsolva, elesve és felállva mehessek tovább, irgalmat kérve-kapva Jézustól.

Gimnazista voltam, amikor szüleim helyettem meghozott bölcs döntését nagykorúként megerősíthettem a bér-málkozásokor. Szentáldozások, szentgyónások ritmusa segített abban, hogy eljussak a papszentelésig.

Mit gondoltok – kérdeztem tőlük –, ha holnap egy nagy bűnt követnétek el, és aznap meg is kellene halnom, hová jutnétek?

Találgattak, ki mennyországot, ki a poklot mondta. Egy mélyen figyelő fiú ekkor, felnőttéket megszegyenítő tiszta látással jegyezte meg: Ha mindig gyakoroltad a hited, akkor majd benned is megszólal Isten hangja, Laci atya, és bocsánatot fogsz kérni.

Az iskolából hazafelé ennek a harmadikos fiúnak és Pilinszky egyik versének sora járt az eszemben, aki tömören, mellébeszélés nélküli költésszettel ajándékozott meg bennünket:

„Akkor azt mondjuk: szeretlek. Azt mondjuk: nagyon szeretlek. S a hirtelen támadt

Tülekedésben sírásunk még egyszer fölszabadítja a tengert, mielőtt asztalhoz ülnénk.”

Itt ért össze bennem, a koldus története és a fiú hittanórán elhangzó bölcs válasza – egy gyermeki mondatban megfogalmazva – lelkiismeret, bűnbánat és Isten minden emberi elképzelést felülmúló szeretete.

Ezért sírt az ostoba koldus. A bánattal vegyülő öröm könnyei ezek. Menynyire szeretve vagyok, és én mennyire nem láttam.

És majd sír velünk a Király is.

Papp László plébános – Egyek

A kicsi betlehemi jászol az evangelizálás nagy műve

Greccióban, az egyháztörténelem első betlehemi jászolának a színhe-lyén írta alá Ferenc pápa advent első vasárnapja délután az Admirabile signum, Csodálatos jel kezdetű apos-toli levelét, mely a jászol jelentőségé-ről és máig ható értékéről szól. A pár oldalas levél elbeszéli az alapítást, majd sorra veszi a szereplőket és azok mély lelki jelentőségét.

A jászol csodálatos jele, mely oly kedves a keresztény népnek, mindig meglepetést és csodálkozást okoz. Jé-zus születésének eseményét bemutatni

egyenértékű Isten Fia megtestesülése titkának egyszerű és örömteli hirdetésé-vel. A jászol ugyanis – élő evangélium-ként – mintegy kicsordul az evangélium lapjairól. Karácsony jelenetének a szem-lélése arra hív minket, hogy lelkileg útra keljünk annak alázata vonzásában, aki emberré lett, hogy minden emberrel ta-lálkozzon. Így fedezzük fel, hogy Ő oly-annyira akar velünk egyesülni, hogy mi is egyesülhessünk vele – kezdi Ferenc pápa a levelét.

Ferenc pápa egyúttal megadja levele célját is: szeretném megtartani családja-

ink szép hagyományát, akik a Karácsony előtti napokban elkészítik a jászlat. To-vábbá annak a szokását is, hogy a bet-lehemest felállítják a munkahelyeken, iskolákban, kórházakban, börtönökben, köztereken... Ez valóban a teremtő kép-zelet gyakorlása, mely a legkülönbébb anyagokat használja, hogy életre keltse a szépség e kicsi remekműveit. A pápa azt óhajtja, hogy ez a gyakorlat soha ne szűnjön meg, sőt reméli, hogy ott, ahol már nem használják, ismét felfedezik és újra megteremtik.

A jászol bibliai eredetéről Lukács evangélista szűkszavúan tudósít: „Má-ria világra hozta elsőszülöttjét, pólyába csavarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson” (Lk 2,7). Amikor Isten Fia a világba lép, állatok etetőjénél talál helyet. Szent Ágoston ennek jelképes értelmét így látja: „Ete-tővályúban ring a mi eledelünk”.

Ferenc pápa levelének további részle-teiről olvashatunk P. Vértesaljai László SJ – Vatikán News oldalán található írásában. (www.vaticannews.va)

Örömhír Sajtóiroda
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Jó lenne boldognak lenni!

Boldog karácsonyt! Ezzel az egyszerű mondattal fejezzük ki egymás iránt jókívánságunkat az ünnep környékén. Szokásos udvariassági forma csupán? Vagy karácsonynak mégiscsak van valami köze a boldogságunkhoz?

Minden emberben – kimondva, ki-mondatlanul – ott él a vágy: jó lenne „boldognak” lenni. Sokszor kívánunk egymásnak boldogságot, de a karácsonyi jókívánsággal nemcsak a vágyakozást fejezzük ki. Ilyenkor a boldogságunk forrására is utalunk. Karácsony a meg-valósult és a megvalósítható örömről és békéről beszél. Miért van ez így? Miért olyan erős karácsony kisugárzása?

Azért, mert Jézus Krisztus születésé-re emlékezünk, aki maga a Szeretet és a Béke. Ennek történetét így olvassuk Szent Lukács evangéliumában (Lk 2, 8-14): Amikor Jézus megszületett Bet-lehemben, „pásztorok tanyáztak kinn a szabadban, és éjszaka őrizték a nyá-jukat. Egyszerre csak ott állt előttük

az Úr angyala, és az Úr dicsősége be-ragyogta őket. Nagyon megijedtek. De az angyal bátorította őket: „Ne féljete! Nagy örömet hirdetek nektek és az egész népnek: ma született az Üdvözítő Dávid városában. Ő a Messiás és az Úr. Ez a jele: kisededet találtok pólyába takarva és jászolba fektetve.” Hirtelen nagy meny-nyei sereg vette körül az angyalt. Dicsé-retet énekeltek az Istennek: „Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek.”

A karácsonyi örömünk gyökere

A gyermek Jézusban Szabadítót kap-tunk. Velünk az Isten. Közel van hoz-zánk. Vár és hív, hogy találkozzunk vele. Ez a gyökere a karácsonyi örö-münknek; ennek felismeréséből szüle-tik a béke és a boldogság. Hogyan lesz a karácsonyi béke, a karácsonyi öröm a Te békéd, az én békém 2019 karácsonyán? Úgy, ha csatlakozunk a pásztorokhoz, Máriához, akik elsőként találkoztak az üdvözítő Jézussal. „Miután az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így

biztatták egymást: „Menjünk át Betle-hembe! Hadd lássuk a történeteket, ami-keket az Úr hírül adott nekünk.” Odasiet-tek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisededet. Miután látták, elhírsztelték azt is, amit már előbb meg-tudtak a gyermekről. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok elbeszélésén. Mária pedig szívébe véste szavaikat, és el-elgondolkodott rajtuk.” (Lk 2, 15-20)

A pásztorok megtalálták a forrást

Mert elmentek Betlehembe, és ott az egyszerű körülmények között is felis-merték Jézust, megtapasztaltak valamit Isten szeretetéből. Amit láttak, hallot-tak, szívükbe zárták, és boldogan adták tovább. Minden évben – és ez karácsony mai üzenete – megszületik az Üdvözítő: számodra születik meg, érted születik meg, általad születhet meg.

Boldog karácsonyt kívánok az Öröm-Hír minden kedves olvasójának és egy-házmegyénk minden tagjának!

Bosák Nándor, nyugalmazott debrecen–nyíregyházi püspök

A „visszavonulás” természetes része az ember életének

Beszélgetés a 80 éves Bosák Nándor nyugalmazott püspök atyával

Földi utunkat végig kell járni, az idő halad, nem áll meg, és nekünk békével kell azt befejezni. Aki rendben van önmagával, és igyekszik Istennel barátságban élni, annak ez belső szabadságot jelent. Az öregkort az teszi nyugtalanná, ha az ember mindig a múltjával vívódik, és a jövő rettegésben tartja.

Bosák Nándor, nyugalmazott debrecen–nyíregyházi püspök atya, az egyházmegye első püspöke, 2019. december 28-án ünnepli 80. születésnapját. Jelenleg Nyíregyházán, a Seregély István Papi Szociális Otthonban él. Ott beszélgettem vele életéről, napjairól.

– Minden életszakasznak van célja, iránya, ami az embert ösztönzi, meghatározza, életben tartja. Püspök atya néhány nap múlva betölti a 80. életévét. Mi az, amit már elengedett, és mi az, ami betölti napjait?

– Az esztendő utolsó napjaiban születtem, pontosan december 28-án. Ezen a napon a liturgia azokra a betlehemi kisgyerekekre emlékezik, akiket Heródes király legyilkoltatott, mert az újszülött Jézustól akart megszabadulni. Aprószenteknek nevezzük őket. Föl is vetődik a kérdés, hogy milyen jogon nevezhetők „szenteknek”, hiszen semmit sem tettek érte. Az egyház mégis így tartja őket számon.

Gyakran elgondolkodtam – ha már ezen a napon születtem –, milyen jelzése van ezeknek a kisgyerekeknek számomra. „Kicsik” voltak még, és mégis helyük van Jézus történetében. Ha viszanézek az életemre, rám is jellemző a

„kicsinység”, és nemcsak termetem szerint. Egyszerű, szerény ember voltam. Nem olyan, aki a fellépésével, megjelenésével, rendkívüli tehetségével, sodró modorával rögtön felhívja magára a figyelmet. Életem során elég változatos és színes pályát jártam be, és örültem is ezeknek a feladatoknak, de sohasem azt tartottam elődlegesnek, hogy ez vagy az milyen magasan van az egyházi ranglétrán. Inkább a „minőségére” próbáltam törekedni, hogy ahová állítottak, ott tényleg „jelen” legyek, ott legyek a „helyemen”, és ne csak úgy, mint egy munkahelyen, ahová több-kevesebb időre „bejárók”. Hivatásomból és hivatásomnak éltem. Ez pedig idős korban is követhető életfelfogás.

– **Ha az időskor – amely nagy ajándéka az Istennek – természetes „élethelyzet”, hogyan ad lehetőséget a szolgálatra?**

– Két dolgot emelnék ki: egyrészt meg kell tanulni az elszakadást és azt, hogy félelem nélkül, bizalommal nézzünk a jövőre. Az időskorú ember napról napra tapasztalja, hogy lefelé tart a pályája. Minden, ami körülöttünk van, az élet és benne az Egyház élete, tovább megy a maga útján, ő pedig egyre inkább kimarad ebből. Ezt türelemmel kell elfogadni. Nagyon lényeges, hogy az ember hogyan éli meg ezt a kivonulást. Van, aki állandóan panaszkozik, siránkozik, mert már ez se megy, az se megy, vagy azért kesereg, mert nem figyel rá a környezete úgy, amint szeretné. Aki mindig azon gondolkodik, amit el kell hagynia, és az emlékeiben is csak a negatív történésekkel foglalkozik, nyugtalanná, békétlenné teszi öreg napjait.

Nem régen olvastam P. Lombardi jezsuita atya (vatikáni szóvivő) rövid beszámolóját Benedek nyugalmazott pápa „állapotáról”, akit meglátogattak régi munkatársai: „Benedek pápa az időskort nagyon derűsen, imádságban éli meg. Nincs különösebb betegsége, az időskorban halad egyre előre, általánosan egyre gyengébb lesz, miközben őrzi elméje és lelke világosságát. Nagy lelki egységben van Ferenc pápával és az Egyházzal; érezzük, hogy imádságával, szolidaritásával támogatja utunkat, és ma is jelen van az Egyházban.”

Nem hasonlíthatom magamat Benedek pápához, de valahogy így szeretném időm napjaimat én is élni.

– A békés kivonulás milyen élet-szemlélettel párosul?

– Az öregkorban az ember lassan elkopik. Nemcsak a betegségek miatt, hanem az életter is beszűkül. Megéljük, hogy egymás után eltávoznak rokonaink, kortársaink, jó ismerőseink, ... ritkul körülöttünk az erdő, és világosodik az égbolt. Ez akkor lesz békés, ha ezt életünk természetes állapotaként éljük meg és elfogadjuk. A „múltat” békében elengedjük, a „jelent” elfogadjuk, a „jövőt” Istenre bízunk. Persze, ez nem mindig megy könnyen, de ha tiszta a hitünk, és van egy kis humorérzékünk, akkor sikerül. Így válik szabadabbá az ember, önzésétől, illúzióitól. Persze, erre nemcsak az öregeknek van szüksége. Azt mondja a közmondás: „Minden fa arra dől (ha kivágják), amerre életében hajlott.”

– A püspök atya jó humorérzékét mindannyian ismerjük. Mit jelent ez?

Mit jelent a humor? Az élet apró helyzeteiben észrevenni a „poént”, amin lehet mosolyogni, vagy harag és sértődés nélkül elgondolkozni. Mindenütt ott van valami jó megoldás és a bukás lehetősége; rajtunk múlik, hogy ebből az életünkben mit válogatunk ki. Ez szintén a belső szabadság kérdése.

– Hogyan telik el egy napja?

– Mivel itt az otthonban élek, általában a ház ritmusát követem. Csak az étkezések időpontja van rögzítve, és a napi szentmise. Naponta itt, a Szent Antal-kápolnában misézem du. 5 órakor. Ezek a külső keretek, de – természetesen – nem „unatkozom”. Néha kapok felkérést külső szolgálatra, bémálások, előadások, lelki gyakorlatok stb. Az ezekre való készülés is ad feladatot. Amikor nem kell semmit sem „csinálnom”, akkor sem unatkozom. „Szellemi” munkát végzek, gondolkodom és imádkozom. Az imádság egyébként is intenzív szellemi tevékenység. Mindkettőre van lehetőségem, és ki is használom.

Életünk tartalmát sem csak az aktív cselekvés jelenti, a teljes ember több ennél. Élményeink, az emberekkel való találkozásaink, az egymásra gyakorolt hatások jelentik azt a lelki gazdagságot, akik vagyunk. Életemben sok minden történt velem és körülöttem, sok jó emberrel találkoztam, és valószínűleg vannak olyanok is, akikre én voltam jó hatással. Ezekre jó emlékezni, és van kikért imádkozni.

Itt, az otthonban általában nálam idősebb emberek élnek. Az itt élő papok is mind idősebbek. Az elmúlt évben is két régi barátom távozott el közülünk. Seregély István egri érsek és Gonda Imre atya egri tanártársam. Ezek ébren tartják bennem törekénységem tudatát, és hogy le ne vegyem szememet a hazaváró mennyei Atyámról.

– A karácsonyt hogyan tölti püspök atya?

– Szépen, csendesen. Karácson este 8 órakor mondok egy misét itt, az otthon kápolnájában, éjfélkor pedig a társzékesegyházban, majd az ünnep délelőttjén a harmadik karácsonyi misémet, ismét itthon, a betegek kápolnájában, ahová a tolokocsis betegeket is összegyűjtik. Így csatlakozom az Egyház ünneplésébe. Ennek lényege pedig az, hogy visszhangozzuk az angyalok énekét: Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarát embereinek” (Lk 2,14). Ez karácsony lényege, és akit ez megérint – akárhol van, akár milyen életkorú –, annak az ünneplés erőforrása lesz.

– A mai világban minden abszolút relatívvá válik, értékek hiányában. Egyik közösségi oldalon olvastam: „Két dolog biztos a világban, az egyik, hogy van Isten, a másik pedig az, hogy nem te vagy az.”

Ennyi nem elég. Én így módosítanám ezt a bölcsességet: „Két dolog biztos a világban: az egyik, hogy van Isten, minden tőle származik. A másik pedig az, hogy mindnyájunkat – engem is és téged is – szeret, és belénk oltotta a szeretet képességét. Karácsony éppen erről beszél.

Fila Béla atya, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem egykori tanára, korunk

Sík Sándor:

Te Deum

Téged Isten dicsérlek és hálát adok mindenért.

Hogy megvolt mindig a mindennapim és nem gyűjtöttem másnapra valót, hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni, és magamnak nem kellett kéregetnem, hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat, és nem kellett sírnom, hogy megértsenek, hála legyen.

Hogy a sírókkal sírni jól esett, és nem nevettem minden nevetővel, hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép és megmutattál mindent, ami rút, hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép és ami rút, nem tett boldogtalanná, hála legyen.

Hogy sohasem féltem a szeretettől és szerethettem, akik nem szerettek, hála legyen.

Hogy akik szerettek, szépen szerettek, és hogy nem kellett nem szépen szeretnem, hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam, és sohasem volt elég, aki voltam, hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is, mikor az emberek nem akartak emberek lenni, hála legyen.

Hogy megtarthattam a hitet, és megfuthattam a kicsik futását, és futva futhatok az Érkező elé, s tán nem kell a városba mennem a lámpásomba olajért, hála legyen!

Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen! és ma is kiálthatom: úgy legyen! és holnap és holnapután és azután is akarom énekelni: úgy legyen! – hála legyen, Uram! hála legyen!

■ KÖZELKÉP

Karácsony ezt az önzésébe zárt világot nyitja ki. „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak (Jn 3,16-17).

Életünk alapvető kérdésére tehát ez a válasz: Isten szeretetből teremtett minket, szeretetre képesnek teremtett bennünket, és várja a válaszunkat. Erre pedig az élet minden helyzete lehetőséget ad. Fila Béla professzor így imádkozik a kis Jézus jászola előtt: „Köszönöm, hogy hozzád tartozom, hogy válaszolhatsz neked, visszaadhatom neked az életemet azzal, hogy felebarátaimat szeretem.”

– **Sokakban megmaradt a püspök atya tanítása. Nyugalmazott püspökként mit tud még hozzátenni az egyházmegye életéhez?**

– Itt élek a nyugdíjas otthonban. Ha megkérnek, szívesen segítek a szolgálatban, érdekelnek az egyházmegyében zajló események, ha kérik, megosztom tapasztalataimat, de már nem az én feladatom a lelkipásztori szolgálat, az egyházmegye irányításának terhe sem. Ezt másoknak kell ellátniuk. De minden nap bemutatom a szentmisét az Egyházért és az egész világért.

Az Eucharisztikus Kongresszus évében különösen figyelünk, hogy egyre jobban elmélyítsük az Eucharisztia ajándékát. Az Egyház az Eucharisziából él, ahogyan Szent II. János pápa tanította: „Valahányszor az oltáron bemutatjuk a kereszttáldozatot, ... megváltásunk műve folytatódik. Az eucharisztikus kenyér egyszerre jelzi és megvalósítja a hívők egységét, akik egy testet alkotnak Krisztusban” (EinE. 21.). A pap sok feladata között, mintegy az egész összefoglalása, központi képesítése az, hogy bemutattja a szentmisét. Amikor bemutatom a szentmisét – függetlenül attól, hogy hányan vesznek azon részt –, benne vagyok az Egyház kegyelmi áradatában. Élő kapcsolatban vagyok a pápával, az egyházmegye püspökével és papjaival és a hívekkel is. Mindig van miért hálát adni, van mit felajánlani, és van mit kérni.

– **A püspök atya istenképe változott-e az élete során?**

– Persze! Egész életünk tanulás. A mondás szerint is: „a jó pap holtig tanul”. Istennel való kapcsolatunk is, bár hullámzó lehet, fejlődik, bensőségesebbé válik. Így vagyok én is. Két alapvető érzés nem változott. Az én tudatomban Isten mindig „van”, „mindig jelenlévő”, akár foglalkoztam vele, akár nem, és azt is érzem mindig, hogy Ő az én oldalamon áll, nem ellenségem, gondja van rám.

– **Elmondhatja-e az ember magáról valaha, hogy: készen állok, Uram? A püspök atya készen áll az elmenetelre?**

– Ezzel azért óvatosan bánnék. A halálunk egyszeri eseménye az életünknek. Egyedül megyünk át a kapun. Seregély érsek atya hősiessé viselte az utolsó hetek súlyos szenvedéseit, de azért többször elmondta. „Mindig készen álltam az elmenetelre, de nem gondoltam, hogy ilyen nehéz lesz.”

Gonda Imre atya pedig szépen elcsendesedett.

80 évvel ezelőtt egy hétagú családba születtem. Mostanra már egyedül maradtam; a többiek kint vannak a temetőben. De hasonló a helyzet a papi vonalon is. Nap mint nap után jönnek az értesítések az ország különböző részeiből, hogy a korosztályomhoz tartozó papok egymás után eltávoznak a földi életből. Ez az én sorsom is. Nem azt mondom, hogy készen állok, inkább így fogalmazom: Tudom, hogy nekem is át kell lépni a kapun, mégpedig egyedül, de erős a bizalmam, hogy az én Teremtőm akkor sem hagy magamra, és magához fogad.

Kedves Püspök Atya!

A közelgő 80. születésnapja alkalmából hálát adunk Istennek a kicsinységben szolgált életéért, amellyel naggyá tette a fiatal, 25 éves egyházmegyénket, és tanításával erősítette a benne élők Istenbe vetett hitét.

*Kovács Ágnes
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye*

A karitás hivatása, hogy a világ arcát mosolyra igazítsa

„Nagyon kell ügyelnünk arra, mit teszünk, ha találkozunk egy szegény emberrel. Ha a kezébe adok egy ruhadarabot vagy ételmet, a kettőnk kapcsolata már torzul. Először odamegyek, beszélgetünk, kacagunk, és aztán a végén, ha tudok adni valamit, adok. De úgy gondolom, hogy leegyszerűsíteni a kereszténységet adományosztogatásra nagy bűn.” Bőjte Csaba ferences szerzetes, az egyházmegyei karitás önkénteseinek tartott lelkigyakorlatot Máriapócon ez év novemberében. Előadásainak rövid kivonatát tesszük közzé.

Jézus Krisztus nem adományt adott, hanem szeretetet, és megváltoztatta az emberek gondolkodását. A világgal nem az a baj, hogy szegény. Felemelem a fedőt népünk nagy fazekáról, belekóstolok, és nem azt érzem, hogy kevés a zsír, a hús, a pénz, az autó, a ruha, nem. Kevés a hit, a remény, a szeretet és persze az önbizalom. Isten selejtet nem teremt; mindenki értékes ember. Az a lényeg, hogy akivel én találkozom, mennyi hitet, reményt, bizalmat, önbizalmat nyer általam a másik. Jézus három év alatt elindította az egyházat. Én mit tudtam elindítani három év alatt abban a szegénynegyedben, ahova kijárok, megy-e a dolog nélkülem is? Fontos kérdések ezek.

Az evangéliumban olvassuk el a vak Bartimeus történetét (Mk 10,46-52). Amikor Jézus Jerikó felé megy, egyre nagyobb tömeg követi, mindenki róla beszél. Meghallja ezt Bartimeus, a születésétől vak, nyomorult koldus, aki rongyokba felöltözve ül a földön. Elkezd kiabálni: *Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!* A többiek csitítgatják, de ő egyre jobban kiabál. Erre Jézus odamegy hozzá, megkérdezi tőle: *Mit akarsz, mit tegyek?* – *Uram, hogy lássak!* – hangzik a válasz. Elég célratoró, rövid mondat. És Jézus visszaadja a vaknak a látását. Nem felöltözteti, nem meghívja ebédre, hanem megnyitja a szemét. Mindezt érzékeli Zakeus, a vámos, aki, mivel alacsony volt, felmászik egy fára, hogy jobban lássa az eseményeket (Vö.: Lk 19,1-10).

Ekkor Jézus felnéz, és azt mondja Zakeusnak: *Gyere, nálad szeretnék megszállni.* Az emberek felháborodnak ezen, hogy miért pont nála, a bűnös, korrupt embernél... Majd a vacsora végén Zakeus feláll, és azt mondja: *akit eddig becsaptam, háromszor annyit adok neki vissza, és a vagyonom felét a szegényeknek adom.* Milyen szép ez a változás! Jobb lett a világ. Jézus maga mondja, hogy ma boldogság költözött ebbe a házba. Boldogság költözött Jerikóba, az egész világba.

Jézus hogyan oldotta ezt meg? Szeretettel és jószággal. Nem prédikált, hanem csak jelen volt vidámsággal. Egyik alkalommal Szent Ferenc hívta Leo testvért, hogy menjenek prédikálni. Aztán bejárták Assisi városát, szóba álltak az emberekkel, beszélgettek, kacagtak, jókedvűek voltak, egy-egy viccet is elmeséltek, és mentek tovább. Leo mindig kérdezte: *Atyám, mikor állunk már meg prédikálni? Itt van egy templom, egy szószék..., de csak mentek tovább.* És amikor hazaértek, megkérdezi Leo testvér: *Atyám, nem azért mentünk, hogy prédikáljunk?* Erre Szent Ferenc visszakérdezett: *Mit gondolsz, mit csináltunk?*

Utazásaim során a vasútállomásokon mindig találkoztam hajléktalanokkal. Kérdeztem őket: *Megiszna-e egy kávét velem? Hát hogyne innának!* – válaszolták. Leültünk és beszélgettünk. Mindenki elmondta a magáét, látják, hogy nem hoztam semmit, biztosan gondolták, hogy ebből nem lesz adomány, de em-

berszámba vettem őket. Ez nagyon fontos. Déván húsvétkor mentünk a gyerekekkel locsolni. Szép lányoknál nagy a konkurencia, de a nyomornegyedben én vagyok a locsolókirály. Egyedülként. Odamentem egy koldus nénihez, aki ül ott a rongyaiban, és kérdezem tőle:

– A virágszál hervadozik, szabad-e locsolni?

– Ó, atya, miket nem mond! – válaszolja szégyenlősen.

– Hát, ha nem hervad, nem hervad, megyek tovább...

– Hát azért mégis csak hervad...

Majd a fiúk elmondták a verset, a néni pár percre eltűnik, és előjön egy piros almával, majd megköszönte a kedvességünket. Ő adott nekem ajándékot, nem én.

Azt gondolom, a karitásznak ezt az oldalát fel kellene hogy fedezzük. Nagyon jó kapni. Annak idején nekünk, kispapoknak soha nem volt pénzünk. Nem felejttem el, gyakran meglátogattuk az öregeket az elmeorvóházban. Igen elhanyagolt állapotban voltak, egy néninek levágtam a hosszú körmét, volt, akit megfésültünk, bácsit megborotváltunk. Ezek kis dolgok, de tudom, hogy nagyon vártak bennünket. Az egyik néni azt hitte, én vagyok a fia, vagy az unokája, és mindig szólongatott, én meg ráhagytam. Rendszeresen meglátogattam őt, főleg vizsgák előtt, mert hamar rájöttem, hogy a mama imáit Jézus biztos, hogy komolyan veszi.

Azt hiszem, hogy ha a rászorulók érzik, hogy őket emberszámba vesszük, nagyon szép eredményeket tudunk velük elérni. Igen, én úgy érzem, hogy ha az ember nem megy be közéjük, nem ül le, nem hallgatja meg őket, nem alakul ki ez a párbeszéd, akkor nem fog Isten országa épülni.

Örömhír Sajtóiroda
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

A szegények megmentenek bennünket

(Részlet Ferenc pápa a szegények világnapjára – 2019. november 17-ére – írt üzenetéből)

Arra kérem az önkénteseket, akiknek egyik legnagyobb érdeme, hogy elsőként fogják fel a szegényekre fordított figyelem jelentőségét, hogy növekedjenek tovább elköteleződésükben. Kedves testvérek, sürgetően kérlek titeket, hogy minden szegény emberben, akivel ta-

lálkoztok, azt keressétek, amire valójában szüksége van; ne álljatok meg csak az anyagi szükségleteik kielégítésénél, hanem fedezzétek fel a szívükbe rejtett jóságot, amihez az kell, hogy figyelemmel legyetek kultúrájukra és kifejezőmódjukra egy valódi testvéri párbeszéd megkezdése érdekében. Tegyük félre az ideológiai vagy politikai alapú kategorizálásokat, és összpontosítsuk figyelmün-

ket a lényeges kérdésekre, amelyek megoldásához nem sok beszédre, hanem csak egy szerető pillantásra és egy kinyújtott kézre van szükség. Soha ne felejtjük el, hogy „a legsúlyosabb hátrányos megkülönböztetés, ami miatt a szegények szenvednek, az a lelki odafigyelés hiánya”.

Néha egészen kevés elegendő ahhoz, hogy visszaadjuk a reményt: elegendő megállni, mosolyogni, meghallgatni. Tegyük félre csak egy napra a statisztikákat; a szegények nem számok, amelyekre hivatkozni lehet, amikor egyesek munkájukkal és projektjeikkel büszkélkednek. A szegények emberek, akikkel találkozunk: fiatalok és idősek, akik egyedül vannak, akiket meghívunk egy közös étkezésre; férfiak, nők és gyermekek, akik egy barátságos szóra várnak. A szegények a mi megmentőink, mert lehetővé teszik számunkra, hogy Jézus Krisztus arcával találkozunk.

Isten nem ócskaságokat bízott ránk, hanem az Ő szeme fényét, a szegényeket

Böjte Csaba atya tartott lelkigyakorlatot az egyházmegye karitás önkénteseinek Máriapócon

A Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegyében szeretetszolgálatot végző önkéntesek lelkigyakorlaton vettek részt november 14–16-ig, amelynek vendégelőadója ezúttal Böjte Csaba ferences szerzetes, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítója volt.

A rászorulóknak egész évben segítségre van szükségük, de sokak számára különösen a krízisidőszakban (november 1. – április 30. áig) tetőződnek a nehézségek. Karácsony meghitt hangulata nagyon sok ember életében a magánytól, kirekesztettségétől való szenvedést is felerősíti. Éppen ezért a karitás önkéntesei mindenre kiterjedő figyelmükkel igyekeznek az emberek segítségére lenni. Ehhez a kitartó szolgálathoz viszont elengedhetetlen az időnkénti lelkesítés, bátorítás, megerősítés, amelyet a munkatársak lelkigyakorlatok, karitásnapok, közösségi alkalmak során kapnak.

Mészáros László egyházmegyei karítaszervező a lelkigyakorlaton megköszönte az önkéntesek eddigi szolgálatait, és bátorította őket az előttük álló időszakhoz. Hangsúlyozta, a karitás munkatársainak nem az a legfontosabb feladata, hogy csak

adjanak, hanem támogassák a rászorulókat a környezetük rendbetételéhez szükséges eszközökkel is. Mindezzel az emberek esélyt kapnak az önálló életre, igényesebbé válnak, megérik a munkájuk eredményeként megszületett örömet, elégedettséget, és ezen tapasztalások elindíthatják őket életvitelüknek egy magasabb szintjére.

Ha a karitás önkénteseinek van sikerélményük a szegényekkel, akkor könnyebb önkénteseket, munkatársakat bevonni szolgálatukba.

Az előadó beszélt az árva gyermekekből alapított „Kölyökszínház”-ról,

akik komoly darabokat adnak elő turnéik során, és szívesen tesznek eleget meghívásoknak, köszönetüket kifejezve a sok-sok adományért. Bátorította a jelenlévőket, hogy ők is legyenek nyitottak hasonló kezdeményezésekre, karácsony közeledtével ne csak a gyermekeket vonják be a pásztorjátékba, hanem a szegényeket, azokat, akiket már például az életvitelük miatt sokan semmibe néznek. Nekik is szükségük van a sikerélményre.

Kovács Ágnes

Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

1356

caritas hungarica

Tárjátok ki a szíveteket!

ADOMÁNYVONAL
Hívjon, hogy segíthessünk! • Hívása 500 Ft támogatás a rászorulóknak

Boldogok vagytok, ti, szegények!

(Részlet Ferenc pápa a szegények világnapjára – 2019. november 17-ére – írt üzenetéből)

Hogyan is lehetne nem figyelni arra, hogy Jézus a boldogságmondásokat, amelyekkel Isten országának meghirdetését elkezdte, a következő felkiáltással vezeti be: „*Boldogok vagytok, ti, szegények*” (Lk 6,20). E paradox kijelentés értelme éppen az, hogy Isten országa a szegényeké, mert ők élnek abban a helyzetben, hogy képesek legyenek befogadni azt. Hány és hány szegény emberrel találkozunk mindennap! Úgy tűnik néha, hogy az idő múlásával és civilizációnk vívmányainak fejlődésével számuk ahelyett, hogy csökkenne, folyamatosan növekszik. Évszázadok telnek el, és ez a boldogságmondás egyre mélyebb önellentmondásnak tűnik; a szegények egyre szegényebbeké válnak, ami napjainkra fokozottan is igaz. Jézus, aki elkezdte országának megalapítását, ebben a szegényeket állítva középpontba, pontosan ezt szeretné

üzenni nekünk: elkezdte, és nekünk, tanítványainak azt a feladatot adta, hogy folytassuk, és vállaljuk a felelősséget, hogy reményt adunk a szegényeknek. Nagy szükség van arra – különösen egy olyan korban, mint a miénk –, hogy a remény újjáéledjen, és a bizalom helyreálljon. Ez egy olyan program, amelyet a keresztény közösségnek nem szabad alábecsülnie. Igehirdetésünk és keresztény tanúságunk hitelessége függ ettől.

A szegények közelében az Egyház felfedezi, hogy ő egyetlen nép, amely sok nemzetre oszlik, és az a hivatása, hogy senki se érezhesse magát idegennek vagy kirekesztettnek, mert mindenkit az üdvösség közös útjára hív. A szegények helyzete arra kötelez, hogy számoljunk fel mindenféle távolságot az Úr testétől, aki bennük szenved. Inkább arra hív, hogy megérintsük az ő testét, felvállalva személyesen egy olyan szolgálat kockázatát, amely hiteles evangélizációt jelent. A szegények társadalmi támogatása nem az evangélium hirde-

tésén kívül eső kötelesség; éppen ellenkezőleg, felmutatja a keresztény hit realizmusát és történelmi érvényességét. A szeretet, amely eltölti étellel a Jézusba vetett hitet, nem engedi, hogy tanítványai bezárkózzanak egyfajta fullasztó individualizmusba, elrejtőzzenek a lelki intimitás bugyraiba, anélkül, hogy keresztény életük hatással lenne a társadalom életére.

„*A döntés a legutolsók mellett, akiket a társadalom kivet és eltaszít*” egy alapvető döntés, amelyre Krisztus felszólítja tanítványait, hogy ne árulják el az Egyház hitelességét, és hatékony reményt adjanak oly sok védtelen embernek. Bennük nyer megerősítést a keresztény felebaráti szeretet, mert azok, akik Krisztus szeretetével mások szenvedéséből részt vállalnak, erőt nyernek és nyomatékot adnak az evangélium hirdetésének.

A keresztények kötelezettsége e világnapon, és ami még fontosabb, mindennapi életükben nem szorítkozhat csupán segélyakciókra, még ha ezek dicséretesek és szükségesek is, hanem arra kell törekedniük, hogy növeljék mindenkiben azt a teljes odafigyelést, amely minden bajba került embert megillet. „*Ez a szeretetteljes odafordulás a valódi gondoskodás kezdete*” a szegényekért, ha meg akarjuk tudni, mi jelenti az igazi segítséget számukra.

„Találtam egy kislányt az utcán, és láttam a gyermeki arcán, hogy éhes. Isten tudja csak, hogy hány napja nem evett egy falatot sem! Így hát adtam neki egy szelet kenyeret, és ez az apróság morzsáról morzsára kezdte enni. Mondtam neki: egyél, edd meg a kenyeret!

Rám nézett, és azt mondta: félek megenni a kenyeret, mert félek, hogy amikor megettem, éhes leszek újra.

Ez a valóság.

Lehet, hogy nem éhezünk egy szelet kenyérré, de talán van valaki körülöttünk, a családban, akit nem látnak szívesen, nem szeretnek, nem gondoskodnak róla, elfelejtene. De ott van a szeretet. A szeretetnek fájni kell ahhoz, hogy igaz legyen.

Szeressétek egymást végtelen szeretettel!”

(Szent Kalkuttai Teréz)

A szeretetnek fájni kell ahhoz, hogy igaz legyen

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Aki másokat boldogít, maga is boldogabb

Ambrózia-díjat kapott dr. Endrődiné dr. Mészáros Gabriella

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület (MMSZ) idén ünnepli 30. születésnapját. Mivel Debrecen városában és az Észak-alföldi régióban is ekkor kezdődött el a szeretetszolgálat tevékenysége, az évfordulóról december 8-án Debrecenben is megemlékeztek. A találkozón jelen voltak a régió közösségeinek alapítói és jelenlegi tagjai, dr. Csiba László neurológus professzor egykori, Fodor András plébános jelenlegi debreceni vezetők, Győri-Dani Lajos, a MMSZ ügyvezető alelnöke, Balázs Ákos debreceni alpolgármester és Winfrid Golucke, a paderborni Máltai Szeretetszolgálat munkatársa.

Az ünnepség kezdetén Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök hálaadó szentmisét mutatott be a Szent Anna-székesegyházban, majd megemlékező műsor vette kezdetét a Szent József Gimnázium dísztermében.

Dr. Csiba László, a debreceni Neurológiai Klinika egykori igazgatója, nemzetközi híró stroke-kutató az első évekre tekintett vissza. A professzor két évig volt a szeretetszolgálat csoportvezetője, majd igazgatói kinevezése után már nem tudott időt fordítani a szervezési munkálatokra, így Fodor András atya, a Szent Anna-templom akkori káplánja, a Svetits Intézet hittanára vette át tőle a stafétabotot.

A debreceni orvos emlékeiben egészen a gyökerekig tekintett vissza. A '80-as években a térség spirituális támaszát jelentette Csilla von Boeselager közreműködése, akinek köszönhetően a debreceni klinika is részesedett a Németországban leszerelt orvosi eszközökből, kórházi ágyakból. Az adományok fogadására és itteni elhelyezésére a Szent Anna Plébániához kötődő, és korábban Németországban dolgozó orvost keresték meg.

Csiba László elmondta, hogy az újabb tettekkészséget az 1989. december 15-

én, Temesváron kirobbant romániai forradalom indította el, amely Debrecenben is nagy feszültséget okozott, majd óriási lendületet adott a város lakosságának, hiszen egy emberként mozdultak a romániai magyarok megsegítésére. Az egész Debrecen adni, segíteni akart, köztük civilek, katonák, egészségügyi dolgozók, taxisok, a postaszolgálat és a honvédség. Fantasztikus volt az összetartozás, az egyként adni akarás megtapasztalása. Naponta vitték az adományokat a határon túli és az erdélyi magyarok részére, két év alatt összesen 70 alkalommal lépték át a határt a magyarországi és németországi segélyszállítmányukkal.

Debrecenben a krízishelyzetek megoldására spontán létrejött közösség tagjai később már nemcsak a lelkesedés hevében, hanem a további tenni akarást elhatározva, egyre komolyabban végezték önkéntes szolgálatukat.

Kezdetben a Szent Anna Plébánia volt a főhadiszállásuk, később szervezettebb keretek között, a várostól kapott irodán, majd egy teljes lakás birtokba vétele után, de továbbra is önkéntesekkel végezték feladataikat, számtalan ötlettel gazdagítva szolgálatukat a helyi nehéz helyzetben élők megsegítésére.

Winfrid Golucke

sokszor volt Magyarországon a kezdeti idő alatt. A németországi munkatárs elmondta, az MMSZ a megalakulásakor elsősorban a keletné-

met menekültekkel foglalkozott Budapesten. Ezzel párhuzamosan, ugyanabban az időben a debreceni eseményeket a Romániából érkező menekültáradat határozta meg. Így jutottak el ők is Debrecenbe, illetve Békéscsabára a segélyszállítmányaikkal, amelynek ő lett a koordinátora.

A debreceniek is barátsággal fogadták őket, és egyre harmonikusabbá, rugalmasabbá vált a folyamatos együttműködés, mígnem ennek köszönhetően Debrecen és Paderborn között testvérvárosi kapcsolat alakult ki. Winfrid Golucke azt kérte a fiatal generációtól, hogy vigyék tovább a múlt tapasztalatait, hagyományait, és vegyék fel a kapcsolatot a paderborni fiatalokkal. Végül Fodor András plé-

bánosnak barátságuk és a közös munka emlékeire egy miseruhát ajándékozott.

Balázs Ákos
Debrecen alpolgármestere a város nevében köszöntötte a szeretetszolgálatot, valamint testvérvárosuk képviselőit. Gondolataiban

a MMSZ 1350-es adományszámának a szimbolikus üzenetéről beszélt. Az 1-es szám arra hívja fel a figyelmet, hogy életünkben az Isten az első, boruljunk le előtte hálás szívvel, és köszönjük meg neki a teremtés csodáját. A 3-as szám a Szentháromság mindennapi jelenlétét hangsúlyozza. A számkombinációban fellelhető a 31-es szám is, amely az akkori alapítók száma is egyben, akik az elsők között tettek tanúságot Krisztus szeretetéről, mert a romániai forradalom idején megnyitották szívüket, otthonaikat a menekültek előtt az új élet lehetőségét adva.

Győri-Dani Lajos, a MMSZ ügyvezető alelnöke a 900 évvel ezelőtti Máltai Lovagrend szerepéről beszélt, amelynek küldetése volt a zarándokok, sebesültek, elesettek segítése, vagyis

a hit védelme és a szegények szolgálata. Szellemiségük a mai napig fennmaradt, mert a küldetésük minden korban érvényes. 30 évvel ezelőtt Budapesten

és Debrecenben is újraértelmezték ezt. Abban az időben elképesztő elemi erővel tört fel a tenni akarás az emberekben. Azt lehet mondani, a Máltai Szeretetszolgálat tűzben keresztelkedett, jött létre, hiszen három nagy humanitárius válságban is debütált: Budapesten, a keletnémet menekültek áradatakor, a romániai forradalom debreceni hatása idején, valamint a délvidéki háború során. „Megmutattuk, hogy bátrak vagyunk, képesek vagyunk a legveszélyesebb helyzetekben is segítséget nyújtani az embereknek. Küldetésünk legfontosabb eszköze a cselekvő szeretet, amely nem más, mint a hit védelme és a szegények szolgálata, amivel közelebb kerülhetünk Istenhez” – fogalmazott Győri-Dani Lajos.

Fodor András plébános, gazdasági helynök szintén a kezdeti időszakra emlékezett, amikor a Szent Anna Plébániára érkeztek a határon túli menekültek, így szálláshellyé kellett hogy átalakítsák az egész plébániát.

Másnap a templomba járó híveket kérte, hogy aki tud, átmenetileg fogadjon be menekülteket, mert a plébánián már nem férnek. Majd a város is kialakított néhány befogadó helyet főleg óvodából, bölcsődéből – ahol abban az időben kevés volt a gyermek.

András atya elmondta, a hívek hozták az adományaikat, élelmiszert, ruhát – amivel tudták segíteni a hozzájuk fordulókat. Sok embert el tudtak helyezni azoknál a híveknél, akik nagyobb lakással rendelkeztek, vagy volt hétfégi házuk.

A menekültek számára hetenként tartottak összejövetelt a templom hittantermében, hogy ügyes bajos dolgaikról beszélhessenek. Hazai és külföldi felajánlásoknak köszönhetően sokan jutottak hajlékhoz: lakótelepi lakásokhoz, vagy Debrecen környéki falvakban családi házakhoz. A szegedi püspökségről is kaptak pénzbeli segítséget.

1989. december 23-án este Kozma Imre atya – a MMSZ alapítója – nyilatkozott a TV-ben, és bízta a menekülteket, hogy forduljanak a Magyar Máltai Szeretetszolgálathoz. András atya elmondta, az volt a nagy meglepetés, hogy ebben a nyilatkozatban Debrecen neve is elhangzott, hogy itt is van „képvisellete” a szeretetszolgálatnak.

„Azon az éjszakán semmit nem aludtunk. A menekültek a folyosón nézték a kitett TV készüléken a temesvári események híreit. Az akkor még Béke útja névre hallgató Szent Anna utca mindkét oldala végig volt taxival. A taxisok pilanatok alatt felszerelték a plébánia tetéjére a CB antennát, hogy tudjunk egymással kommunikálni. Sorra pakoltuk meg a taxikat adományokkal, hogy azokat Nagyváradra és környékére vigyék.

Így kezdődött. Hivatalosan csak 1991-ben alakult meg a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Debreceni Csoportja, mert addig nem értünk rá ezzel foglalkozni.

Meggyőződésem, hogy Debrecen hitélete itt, ezekből a napokból vett új lendületet. Híveink megtapasztalták a

tevékeny szeretet jó ízét, és az élet ebből fakad. A korábbi években gyakran ügyeltem a Szent Anna Plébánia Irodájában, és a temetésjelentéseken kívül alig volt valami hivatali ügy. Azóta pedig civil adminisztrátort kell alkalmazni az irodán: a tevékeny szeretetből így tud kibontakozni az élet” – emlékezett vissza András atya.

1990 januárjában megjelentek Debrecenben a paderborni máltaiak. Kamion számra hozták az adományokat, de őket úgy indították Németországból, hogy nem mehetnek át a határon, hanem a határ közelben kellett létrehozni egy bázist, ahonnan az itteniek vitték tovább az adományokat. Mivel a Szent Anna Plébánia udvara nagyon kicsi, így a közeli katonai bázison, laktanyában kértek és kaptak helyet a járművek parkolására és az adományok átmentő tárolására.

1989-ben ugyan nálunk is megtörtént a rendszerváltás, de még a katonai bázison igen különlegesnek tűnt, hogy magyarországi szovjet katonai repülőterre gördültek be nyugatnémet kamionokkal, hogy átrakodjanak a katonai gépre. Kérésükre ugyanis külön gépet indítottak Bukarestbe, debreceni ásványvízzel, üdítőitalokkal és paderborni, főleg élelmiszer adományokkal megrakottan. Hihetetlen

megtapasztalás volt ez számukra.

A találkozó következő mozzanataként **Király Annának**, a debreceni Máltai Játszótér vezetőjének riportfilm összeállításában egy Fodor András atyával készült interjú, valamint a régió 18 csoportjának bemutatkozását láthatták a jelenlévők.

Végül a 2018-ban alapított Ambrózia-díj átadására került sor. A Máltai Szeretetszolgálat munkatársai és önkéntesei munkájának elismerésére, a Szent Erzsébetről Nevezett Betegápoló Rend magyarországi tartományfőnökének emlékére létrehozott díjat a debreceni csoport egyik alapító tagjának, dr. Endrődiné dr. Mészáros Gabriella önkéntesnek adományozták.

Gratulálunk az elismeréshez, Gabriella életére, további szolgálataira Isten áldását kérjük!

A díjat Győri-Dani Lajos és Fodor András helynök atya adta át.

Kovács Ágnes

Aki munkájával evangelizál Debrecen agoráján

Beszélgetés Bódor Edit ügyvezető igazgatóval

Az agora az ókori görög városok központi tere volt. Szent Pál apostol térítőútja során Athénban az agorán találkozott az emberekkel, szóba elegyedett velük, és hirdette Isten igéjét.

„Pál ekkor kiállt az Areopágosz közepére, és így szólt: Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon vallásos embereknek látlak titeket, mert amikor bejártam és megtekintettem szentélyeiteket, találtam olyan oltárt is, amelyre ez volt felírva: AZ ISMERETLEN ISTENNEK. Akit tehát ti ismeretlenül tiszteltek, én azt hirdetem nektek” (ApCsel 17,22-23).

– Debrecen főterén, agoráján is evangelizálás történik, hiszen a kereszténység legnagyobb ünnepeire együtt készül az egész város, szakrális térré változtatva a központi teret. Mindez sokak nyitottságának, összehangolt munkájának köszönhető, de egy valaki van, aki kitalálja, lépésről lépésre keresztülviszi kezdeményezését, és hordja a vállán e nem mindennapi feladatokat, hogy ünnepet, meghittséget adjon azoknak is, akik még csak távolról figyelik a fényeket. Bódor Edittel, a Főnix Rendezvény-

szervező Kft. ügyvezető igazgatójával beszélgettünk.

– A Főnix Rendezvényszervező Kft., városi cég lévén, a debreceni nagy rendezvényeket szervezi és lebonyolítja. Nagyon jó közösséggel dolgozom, de mint mindenhol, a felelősség egy ember vállán nyugszik, ami adott esetben nem terhet jelent. A kihívások mindig előre visznek, hiszen mindent az emberekért teszünk. Külön örömmel tölt el, hogy a városvezetés tervei, célja a rendezvényekkel meg-
egyeznek a bennem feszülő, megvalósulni

vágyó gondolatokkal, elképzelésekkel, tettekésséggel, és együtt elérjük azt, hogy a programoknak a valóságon túlmutató üzenete legyen.

– Ezt megerősíthetem, hiszen ezen üzenetek el is jutnak az emberek szívéhez. A közös ünneplések a te munkád, szolgálatod óta vannak jelen, az ötleteid nyomán megvalósuló színes, gazdag programok Debrecen főterén megmutatják nemcsak a keresztényeknek, hanem a világnak is az Egyház arcát.

– Igen, ezekkel a vallásos elemekkel a keresztény ünnepek üzenetei nem erőszakosan, hanem természetes módon, szépen belecúsúszik a nem vallásos ember életébe is, és utána már megszokja, majd a következő évben igényli, hogy újra részesévé váljon. Az egész éves programjainkon, nagy rendezvényeinken keresztül, ha nem is mindig jelenik meg a szakralitás, de értékeket közvetítünk.

– Az agorán az emberrel találkozunk, aki akár elhiszi, akár nem, Isten képmására van teremtve, a létezése Isten akaratára, éppen ezért születése óta vágyik a Teremtője után.

– Nincs könnyű dolga a rendezvény-szervezőnek, akinek olyan elemeket kell megjeleníteni, amelyekbe be tud vonni minden embert. Ilyen a gyertya lángjának továbbadása advent első vasárnapján a közös gyertyagyújtáskor, ahol teljesen ismeretlen emberek adják tovább egymásnak a tüzet, míg végül mindenki kezében ég a gyertya.

– A betlehemi láng is hasonlóan ébreszti mindenki szívében a szeretet csodáját.

– Én hiszem azt, hogy a láng Szentföldtől érkezik. Kincsként őrizzük, és egyszerűen misztikussá teszi a várakozást, az ünnepet. A korábbi években Szegedi Kálmán atya vette át a lángot Debrecenben, ő továbbadta a családunknak,

Bódor Edit

Fotó: Szabó Dávid

Fotó: C Kiss Ilona

hogy őrizzük, amíg eljut az otthonokba. Abban a két-három napban mindent a betlehemi láng őrzéséhez igazítottam. Éjszaka több gyertyát is meggyújtottam, hogy el ne aludjon. Másnap, amikor az Ady-gimnáziumba vittem a lángot, az öt-hat kis égő mécsessel a kosaramban, a Fórum bevásárlóközpontba is betértem, kicsit furcsán néztek rám az emberek. Az elmúlt évben történt, hogy stúdióbeszélgetésre utaztunk a Pendely Énekegyüttes leányaival Budapestre a Duna Televízióba, és 250 km-en keresztül őriztük több égő mécsessel a lángot, de mire odaértünk, csak egy darab maradt égve. Legnagyobb félelmünkre a televízió biztonsági emberei nem akartak beengedni bennünket az égő mécsessel az épületbe, de amikor meghallották a történetét, zöld utat kaptunk. Fénnel érkezünk a gyerekekkel, mint egy ajándékkal.

A betlehemi láng őrzését hasonlítani tudom ahhoz, amikor az ember a hitét őrzi, vigyáz rá, hogy ki ne aludjon. A hitünk is ilyen sérülékeny, törékeny cserépedény.

Vallásos családban nőttem fel, és megtartottam hitemet, majd megtérések sorozata, tapasztalások vezettek ide, hogy lelkeséggel meg tudjam tölteni a közös ünnepeket, rendezvényeket a szélesebb közönség számára is.

– Látva a munkádat, szolgáltatodat a januártól januárig tartó rendezvényeken, marad elég idő a láng, a hited őrzésére?

– Mindig ebben a szakmában dolgoztam Debrecenben, a nagy fesztiválok rendezésében vettem részt, majd a Vojtina kultúrcentrum átalakulása után segítettem annak újraindulásában. Kilenc éve vagyok vezető beosztásban, és hét éve ügyvezetőként dolgozom. Tulajdonképpen ez számomra nem egy pozicionális beosztás, hanem a rendezvényszervezői attitűdömnek és a hitemnek köszönhetően egy belső erő, ami arra ösztönöz, hogy a legjobbat hozzam ki egy-egy adott feladatból. Ha a lángra, hitemre gondolok, akkor egész évben őrzöm azt, mert újra és újra megújul, amikor látom az emberek meghatódottságtól könnyes tekintetét, örömet.

– A rendezvények ökumenikus elemei fellelhetőek, de az agora mindenké, a nem hívő emberekhez is szól. Hogyan néz ki ez a szakrális tér Debrecenben?

– Debrecenben már öt éve járunk városi keresztutat virágvasárnap délutánján. Emlékszem a sétáló, kerékpározó

emberek csodálkozó arcára, furcsálló tekintetére. Mennyire érdekes volt látni azt, ahogyan a kívülállókra hatnak az események, amelyekre nem lehet felkészülni. Volt, aki sietett, vagy csak bámészkodott és meglepődött, továbbment, vagy gondolkodás nélkül bekapcsolódott. Ezek nagyon meghatározó élmények voltak. Látható ilyenkor a hétköznapi ember reakciója, érdeklődése, érdektelensége, nyitottsága. Hasonló kép tárulhatott az ember elé, amikor maga Jézus vitte a keresztet Jeruzsálem utcáin. Ez azért is érdekes, mert az embert meghatározza az is, ahogyan hirtelen reagál bizonyos dolgokra.

Olykor nem lehet felkészülni a pillanatra. Különböző helyzetek szinte mindennap döntés elé állítanak bennünket, akár kisebb jelentőségű dolgokban is. Ha pl. valaki rosszul lesz a villamoson, mit teszel, hogyan reagálsz? Ezen helyzetekre nem tudsz felkészülni, de a reagálásodban az értékrended mutatkozik meg.

Amikor az augusztus 20-ai világhírű rendezvényt, a Debreceni Virágkarnevál szervezését egy felelősként megkaptam, arra összpontosítottam, hogy mit lehet kihozni az ünnepből, hogyan lehet Szent István királynak nemcsak az államalapítói, hanem egyházzervezői tevékenységét is kiemelni. A Szent Ko-

rona- virágkocsi üzenetét továbbfűztük a kenyérmegáldással, így az újkönyér ünnepére is tudtunk figyelni az egyházak közreműködésével. Néhány éve kinyitottuk kapuinkat, és a Szent Korona- virágkocsit egészen Esztergomig vittük el a karneváli héten, amit Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek megáldott. Már ez is hagyományként van jelen programunkban. Idén, kapcsolódva a Szent László évéhez, a lovagkirályt ábrázoló virágkocsival zarándokoltunk Kaposvárról egészen Csíkszeredáig, hogy jelen legyünk a pápalátogatás színhelyén, Csíksomlyón. De ugyanígy virágkocsival emlékeztünk a reformáció 500., valamint a debreceni katolikus újjászületés 300. évfordulójára is.

A kezdetekkor igen csak szikes talajon szántottunk, de mára már elmondhatjuk, hogy sikerült az alapozás, amely – most az új felekezeti és városvezetés alatt – egyre magasabb szintet is elbír, ez azt jelenti, hogy a repertoár folyamatosan bővül. Az adventi időszak programjai nagy rendezvénynek számítanak, ahol a vásári forgatag kezdetén – advent első vasárnapját megelőző hétfőjén – a fő-

tér Hortobágygá alakul át, megérkeznek a csíkósok, felvonultatják a hortobágyi állatokat. Ezek úgymond világi elemek, de a vásárolók között jelen van a „Szereket-háza”, ahol a Debreceni Karitatív Testülethez tartozó szervezetek várják az adományokat, bátorítva a lakosságot arra, hogy adakozásaikkal segítsék, a szegény emberek karácsonyát ízesebbé, melegebbé tenni, és idén is találkozhatunk a gyerekek a finnországi Rovaniemi Home-ból érkező Mikulással a főtéren. A rendezvényünkbe hétfőként bekapcsoljuk a különböző szakmákat is, így a már ismert különlegesség, a Debrecen beiglye is megédesítheti a karácsonyi vacsoránkat. Vasárnapról vasárnapra pedig – a közös gyertyagyújtási ünnepen – a keresztény felekezetek vezetői, képviselői, a város vezetése üzeneteikkel gazdagítják a várakozás idejét, és ez – a kísérő programokkal együtt – a főteret vasárnap estéken abszolút szakrális térré alakítja. A felvonulás a különböző művészeti csoportokkal, népi zenekarral a kissé zajos várostól távol eső meghitt, a világtól elzárt barlangból, a városháza udvarán kialakított élő betlehemtől indul. A menet

elején a fény, az isteni szeretet érkezését jelképező láng halad, amelyet a téren várakozó emberek egymásnak adnak tovább, egyre világosabbá téve nemcsak a sötétséget, hanem a szívüket is. Majd az első vasárnapi program végén egyszerre borul fénybe az egész belváros.

Mindezt – a teljesség igénye nélkül – kiegészíti a Nemzetközi Betlehemes Találkozó, a Lautitia Kóruscsalád nagykarácsonyi műsora a Főnix Csarnokban, de megtekinthető majd a Szent Családot ábrázoló jégszobor is a főtéren.

Mindezt a szakralitást körülveszi a karácsonyi vásár a maga látványelemeivel, amelyek vonzzák az embereket. A bővebb, részletesebb program megtekinthető, olvasható a www.fonixinfo.hu oldalon.

– A rendezvények után karácsony szent estéjén viszont már te is csak a lelkednek élsz, családodnak szolgálsz. Az otthon fényei, melege felidézi gyermekkorunk karácsonyát, amely kötődik egy illathoz, dallamhoz, egy temp-lomi betlehemhez, félhomályhoz.

– A gyermekkorom karácsonyát eleveníti fel a Szent Anna-székesegyházban még mindig ugyanazokkal a régi szobrokkal kialakított betlehemi istálló és az azt körülölelő fenyőillat. Azt szeretném, ha ezek az élmények kibővülnének, és a mai debreceni vagy a környékbeli gyermekek élményét gazdagíthatnánk a debreceni hagyományainkkal, a tér ünnepi hangulatával, hogy erősödjön bennük a városhoz való kötődés, a debreceni identitás.

– Mindezek mellett igent mondtál egy szintén nagy feladatra: 2018-ban felkérték a KÉSZ debreceni csoportjának vezetésére.

– Legyen mindenki kész! Ez a szlogen, azt hiszem, mindannyiunk életét kellene hogy meghatározza. Ehhez mi az értékeket közvetítő, előbb is említett városi programokat tudjuk hozzáadni.

Minden keresztény felekezet vezetőivel, képviselőivel, a városvezetéssel az évek során megalapozott, jó kapcsolat alakult ki. Ilyen tekintetben helyzet-előnyben vagyok, mert ismerem a KÉSZ csoport tagjait, és be tudom kapcsolni a szervezetet a rendezvényekbe is, így a KÉSZ jelenléte is erősödik városi szinten.

Fotó: Szabó Dávid

ten. Ez a jelenlegi kész állapot, de ez természetesen szervezés tekintetében is, mint minden területen, fejlődni fog.

– Mikor van időd pihenésre?

– Januártól januárig tartanak a nagy rendezvények, programok, ha éppen nem zajlik, akkor készülünk rá nagy erővel, így egész évben dolgozom. Ha éppen Debrecentől távol töltöm a szabadságomat, kicsit kitekintek a nagyvilágra, mindig nyitott szemmel járok, és szívom magamba az ott megtapasztalt kulturális élményeket azokból sok szép ötlet született már. Egyébként általában szeptemberben van egy kicsi szabadidő, amikor a családommal lehetek.

– Egy-egy program megálmodásához nagyfokú impulzivitás, energia és tűz szükséges. Vasárnaponként le tudod tenni a válladról a sok feladatot?

– Római katolikus vallású révén vasárnaponként általában a Szent Anna-székesegyház esti miséire járok, ezen túl, – ismerve a város többi papjait, lelkészeit – örömmel találkozom más felekezetekkel is. Édesapám református volt; nagyon sokszor magával vitt a Bolyai utcai Debrecen–Nagyterdei Református Egyházközség istentiszteleteire. Mindig tudok meríteni valahonnan a következő hétre.

– Az ember körül a világ és ő maga is állandóan változik. A világban sokszor nehéz eligazodni. Ha az ember mélyül a hitben, lelkiségben, akkor ezt a kontrasztot egyre jobban érzi, amely alapvetően nem rossz, csak világosan kell látni a ha-

tárokat. A stabil értékrend segít, megerősít. Valóban nem könnyű a feladat. A programelemekkel képviselem a keresztény értékrendet, ugyanakkor a világi rendben is meg kell találnom önmagam, az összhangot, a harmóniát, hogy ott is tudjak adni, gazdagítani.

– Meg lehet újulni minden egyes alkalommal, újult erővel lehet csak tovább vinni a feladatot; ezt nem lehet félgőzzel végezni. Azt gondolom, hit nélkül nem lehet hitelesen továbbadni, bemutatni szakrális dolgokat.

– **A dinamikus életvitel, impulzivitás a fiadra, Dánielfy Gergő magyar énekesre is jellemző; ez megmutatkozik szerepléseiben: a Dal 2018 felfedezettje, az X-Faktor 2016 kilencedik helyezettje, 2017 szeptembere óta a Kaposvári Egyetem művészeti szakának hallgatója és, mondhatjuk, Debrecen büszkesége, hiszen mind ezen szereplések mellett a 2019-es őszi ForrásPont ifjúsági találkozón a BOK (Budapesti Olimpiai Központ) Csarnokban egyik előadóként mélyen megmutatkozott vallásos hite. Erről vall a vele készült interjúban.**

Honnan a vallásos érzékenysége?

– Ferenczi Rihárd atya volt a hittan tanára, aki nagy hatással volt rá, erősítette, mélyítette a nagyszüleitől is szerzett, megtapasztalt hitet. Édesanyammal sok időt töltött Gergő, így a szentmisék rendszeres résztvevője volt, de a mával való beszélgetések, együttlétek ajándékként egy végtelenül szoros kapcsolat született kettőjük között. Nagy

veszteségként éltük meg, amikor édesanyám elment. Azóta Gergőnek még mélyebb lett a hite, sokat gondolkodik az élet komoly kérdéseiről.

Ami mostanában erősödik bennem: át kell élnünk a jelen pillanat örömeit, amelyek már nem hozhatók vissza, hiszen a következő percben már csak emlék lesz. És akkor, abban a percben hálát is kell adnunk érte, mert ezzel válik teljessé az öröm.

A hálaadó ember eucharisztikus, mert a Végtelenhez vezető tiszta szeretetet csak akkor tudja megtapasztalni, ha ugyanolyan hálával tud fordulni Hozzá a jóért, az áldásért és a szenvedésért.

Kovács Ágnes

BÓDOR EDIT

1986–1998 Népművelő; Kölcsey Ferenc Megyei-Városi Művelődési Központ, Debrecen

1999–2001 Kulturális menedzser, Debreceni Kulturális és Fesztiválközpont

2001–2004 Szervezési csoportvezető, Vojtina Bábszínház, Debrecen

2011–2012 Rendezvényigazgató, Főnix Rendezvényszervező Kiemelkedően Közhasznú Nonprofit Kft., Debrecen

2012– Ügyvezető igazgató Főnix Rendezvényszervező Kft., Debrecen

TANULMÁNYOK

1981–1986 Kossuth Lajos Tudományegyetem, Bölcsészettudományi Kar, Debrecen

Lengyel nyelv és irodalom szakos középiskolai tanár, közművelődési és népművelési előadó

CIVIL TEVÉKENYSÉG

Keresztény Értelmiségiek Szövetsége debreceni csoportjának vezetője

KITÜNTETÉSEK

2011 A Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt

2015 Vállalkozók Országos Szövetsége Prima Különdíj

2017 Az év fesztiválszervezője díj

2018 Honvédelemért Kitüntetett Cím III. fokozat

2018 Vállalkozók Országos Szövetségének Önzetlenségi díja

AZ EMBER IGAZÁN AZ EMBERI SZÓRA TUD HALLGATNI

Törő András püspöki titkár, egyetemi lelkész gondolatai a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus jegyében hangzottak el október 20-án, a debreceni Szent László-templomban a Rózsafűzér-társulatok találkozáján.

Miért van az Eucharisztikus Kongresszus? Ez és a rá való készülés arra szolgál, hogy leporoljuk és felfrissítsük hitünket, az Istennel, az Eucharisziával való kapcsolatunkat. Hogy rácsodálkozunk minderre, mert nem szabad a csodát hétköznapivá tenni – idézte András atya Babits Mihály gondolatát. Isten közelebb jön hozzánk, de vajon mennyire alakítja életünket?

A keresztségünk nem egy státusz, és istentapasztalatunk sem jogosít fel semmire, mert mi a küzdő Egyház tagjai vagyunk, és itt és most kell folyamatosan építeni emberi kapcsolatainkat a családban, a közösségeinkben, és folyamatosan megújítanunk istenkapcsolatunkat.

Áll-e még az Egyház és milyen az? A világegyház sokszínű, mi csak egy vagyunk ebben a nagy közösségben, de részesei az eucharisztikus nagy családnak, a mi sajátos értékeinkkel. Fedezzük fel azokat újra, és hagyjuk, hogy azon értékek alakítsanak minket.

Európa sok értéke közül a négy legfontosabb a görög örökség, mely az értelem, demokrácia, erkölcsiség terén nyilvánul meg; a latin örökség az állam, a jog és az oktatás rendjét örököltette ránk, ezen alapul az egyház szervezete is. A harmadik a zsidó-keresztény örökség, mely az emberképpel, Jézus Krisztussal mint istenemberrel áthatotta a görög és latin örökséget. És végül örökség az állam és az Egyház

szétválasztása. Nincs tehát tisztán keresztény örökség, de a kereszténység mélyen áthatotta Európa szellemiségét. Miért nincs önálló kereszténység? Jézus nem beszélt erről, de azt tanította, hogy ott, ahol vagy, ott légy keresztény. Fő feladatunk tehát, hogy ahol élünk, azt a világot, kultúrát hassa át keresztény mivoltunk üzenete. A keresztény ember a só, a kovász, a világosság, de vajon mennyire tud mindez testet ölteni életemben? Ebben segít az ima, az Eucharisztia.

Egy Amerikában történt felmérésben a templomhoz és Istenhez közelítők 86 százalékát egy-egy barát hívta meg, míg csak néhány (2–6 százalékot) tudott megszólítani a reklám vagy egyéb meghívás. Ez is azt igazolja, hogy az ember igazán az emberi szóra tud hallgatni.

Mit adjunk tehát tovább keresztény értékeinkből? Először is az emberi méltóság fogalmát. Ez nem általunk megszerzett státusz, hanem a Teremtőtől kaptuk, Isten túlaradó szeretetéből léteünk. Isten nem királyként, hanem gyermekként született közénk, mert mindenkihez közel akar lenni. Az élőlények sorában az ember a legtörekenyebb, az, aki a legkésőbb képes önálló életre. Isten ezt az életet vállalta, hogy tudatosítsa, hol van a helyünk: az ő gondoskodó atyai szeretetében. Jézus feltámadása után is ezt tanúsította: itt vagyok veled, hogy valami belőlem beléd kerüljön.

Adjuk át társainknak a keresztény szabadság fogalmát, azaz: szabadon választhatom Istent. Jézus nem kényszeríteni akart, hanem utat mutatni: szabadon választhatom Istent a velem való szabad találkozásban. Istentől sok kegyelmet és méltóságot kaptunk,

és mi dönthetünk, hogy elfogadjuk-e azokat. Nekünk kell életünk aranyát kiásni, s ez a mi felelősségünk. És közben kell kérlelni, kérni Istent, imádkozni. Isten nem vette ki a nép kezéből a cselekvést az ószövetségi szakaszra: az esdeklő imában elfáradt Mózes karjait társai tartják fenn, míg nem győz a seregük a csatában (Kiv 17,8-13). Vajon az én életem meghívó-e mások számára?

Mutassuk meg az egyenlőség lényegét: a törvényekkel nem lehet az egyenlőséget befolyásolni, viszont tudjuk, hogy Isten nem teremt selejtet, minden teremtménye tökéletes, de bűneink miatt rakódott ránk a sok hiba, nehézség. Tiszteljük tehát a másik embert, mert ő is Isten teremtménye.

A keresztény szolidaritás lényege az, hogy közösségben, együtt haladjunk az úton, mert egyedül gyengék vagyunk. Jézus is közösséget alapított, mindig a tanítványok között volt, élve hétköznapi életüket. Az Egyház Krisztus misztikus teste, maradjunk meg abban, s ne hozzunk létre szigeteket.

Mire is tanít mindez? Éljük bele hitünket a világba. Ha elbuktunk, álljunk fel. A Sátán könnyen eltérít, elcsüggedünk, elkeseredünk, de újra felállva jó úton vagyunk. Krisztusi alaptól nézzük a dolgokat, mindig lássuk, mi a cél, s akkor a napi dolgaink jók lesznek. Most és itt hogyan tudom megélni a fenti értékeket – erre figyeljünk mindig. Krisztus legyen a valóság életünkben, mint ahogy Szűz Mária életében is. Figyeljünk Jézusra, ahogy Mária is mindig tette ezt.

Az előadást lejegyezte:

Havas Lászlóné

(Szent László Plébánia, Debrecen)

SZENT LÁSZLÓ IMASZÖVETSÉG A SZERZETESI ÉS PAPI HIVATÁSOKÉRT

„Az aratni való sok, a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás urát...” (Lk 10,2)
Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök 2019 Advent I. vasárnapján Szent László Imaszövetséget alapított azzal a céllal, hogy a tagjai naponta egy tized rózsafüzért, valamint első csütörtökönként szentségimádáson imádkozzanak egyházmegyénk papjaiért és új papi és szerzetesi hivatásokért.

Az imaszövetséghez csatlakozók egy, a püspök atya címerével ellátott rózsafüzért kapnak tagságuk szimbólumaként az egyházmegyétől.

„Az aratás Urához fordulunk mi, a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye hívő közössége, amikor rátekintünk Isten részegyházunkban élő hívő népére. Sajnálattal kell megállapítanom, hogy egyházmegyénkben jelenleg hét kispap és két diakónus készül a felelősségteljes papi szolgálatra.

A jövő egyházáért mindannyian felelősek vagyunk a jelenben. Ezért most kell imádkoznunk azokért, akik igent mondanak Krisztus hívására, és vállalják, hogy Krisztus mellett átalakuljon szívük, gondolkodásmódjuk, mint az apostoloké és a tanítványoké. Ezért engedelmeskedve Krisztus akaratának, kérjük az aratás Urát, hogy támasson papi és szerzetesi hivatásokat az egyházmegyénkben élő családokból.

Ma különösen is átéljük, hogy mennyire szüksége van a világnak Krisztus megváltó örömhírére, még akkor is, ha ez a vágy gyakorta nem nyer kifejeződést, hiszen sokak nem találkozhattak Krisztussal. Ennek egyik fő oka, hogy egyházmegyénk közösségeiben is egyre inkább fogyatkoznak az örömhír hirdetői. Hiszem, hogy Krisztus nem hagyja el az általa alapított Egyházat, de feladatul ránk hagyta, hogy hozzá forduljunk. Ebben a papi és szerzetesi hivatásokért esedező találkozásban Ővele formálódik a mi szívünk is, és egyre inkább megismerjük az Ő akaratát.

Ettől a meggyőződéstől ösztönözve és lelkülettől vezérelve – mint a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye főpásztora – 2019 Advent I. vasárnapján megalapítom a Szent László Imaszövetséget azzal a különleges céllal, hogy a tagjai minden nap elimádkoznak egy tized rózsafüzért, valamint első csütörtökönként szentségimádáson vesznek részt, melyet egyház-

megyénk papjaiért és új papi hivatások születéséért ajánlanak fel.

Az imaszövetséghez csatlakozni a plébániákon keresztül lehet; tagságuk szimbólumaként egy rózsafüzért kapnak az egyházmegyétől.

Kérem Pap testvéreimet és Híveimet, hogy imádkozzunk buzgón és kitartóan az aratás Urához, hogy sok szívben gyuladjon fel a papi és szerzetesi életre szólító meghívás fénye, amely az Evangélium világosságát árasztja a világon.”

*Palánki Ferenc
debrecen–nyíregyházi megyéspüspök*

A Mária Lovagjai is csatlakoztak a Szent László Imaszövetséghez

A Mária Lovagjai Imakör 2018. január 1-jén alakult a debreceni Jézus Szíve-templomban. Rendeltetését illetően a helyi Rózsafüzér Imatársulat férfi ága. Hazánkban és Európa-szerte is nagyon ritka közösség, hiszen Mária Lovagjai csak hívő férfiak lehetnek. Jelenleg 15 tagja van a csoportnak, mondja Ácsné Margit néni, az ötletadó.

Hogyan tudta mozgósítani férfitestvéreinket, hiszen a templomok imádkozó közössége többségükben nőkből áll – tettük fel a kérdést Margit néninek, aki örömmel mondta, hogy „*Forródrót kapcsolatban áll a Szentlélekkel!*” Egyik szentmise után kaptam az ihletet, miért is ne alakíthatnának csak férfi testvérekből álló imakört. A Jézus Szíve-templom szerencsés helyzetben van, mert hívő lelkű férfiak akadnak jó néhányan. Így nem kellett sokat agitálnia őket, hanem az első hívő szóra a társulat tagjaivá váltak. A bokr tagjai a titkokat havonta cserélik, s minden nap imádkozzák a tizedet.

Mint mondta, most már bátran állíthatja, tartós a szándék és jelenlét, hiszen januárban kezdik meg a harmadik évüket. Biztos lábakon állnak.

Ugyanez a véleménye Szegedi Kálmán plébánosnak is, aki maga is a Mária Lovagjai kör egyik oszlopos tagja, s egyben névadója is.

A plébános elmondta: „Nagy öröm számomra, hogy vannak aktív tagjaink, sok jó ötlettel szolgálnak. Mi sem nagyobb bizonyíték erre az, hogy Margit néni a maga 96 évével mindennapos templomba jár, és bizony nemcsak ötletadóként van jelen, hanem sok jó tanáccsal áll a fiatalabbak rendelkezésére is. Időnként fiát is „vezényli”, hiszen Péter 33 évig kántorizált, (alkalmanként most is) a Jézus Szíve-templomban – hangsúlyozta Kálmán atya, majd továbbfolytatva gondolatmenetét kiemelte, felmérések is igazolják, ha az édesapa hívő és templomjáró, a gyermekek is bátrabban követik példáját, mintha „csak” az édesanya járna Isten házába. Remélem, fiataljaink és fiatal családjaink részére is példaértékű a Lovagok imacsoportja.

Minden jót jó követ. Ezért határoztam el, hogy a férfi imacsoport is kötődni fog Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök atya által létrehozott Szent László Imaszövetséghez, rendszeresen imádkozva szerzetesi és papi hivatásokért. Nagyon kell a segítő, buzgó ima, a közösség erejét, Istenbe vetett hitét erősítő ima.” vRÉ

Mária oltalmát kérték – Nemzeti zárándoklat Fatimában az eucharisztikus kongresszusra készülve

Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök október 28-án Fatimában, a Jelenések kápolnájánál szentmise keretében ünnepélyesen felajánlotta a Szűzanyának a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust.

Tavaszi ülése után a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) arra buzdította a híveket, hogy idén októberben minél többen imádkozzanak együtt a Szűzanyához a fatimai magyar kálváriánál országunkért, illetve a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus sikeréért. A készüllet jegyében október 25. és 29. között nemzeti zárándoklatot szervezett a portugáliai kegyhelyre a Misszió Tours Utazási Iroda. Mintegy százhatvan honfitársunk járta be ezekben a napokban azokat a helyszíneket, ahol három pástorgyerekeknek 1917-ben megjelent a Szűzanya. A zárándoklat szentmiséken vettek részt, szeretteikért, nemzetünkért és a kongresszus sikeréért imádkoztak. A zárándoklat lelkipavezetője Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök volt, aki október 28-án a Jelenések kápolnájánál szentmise keretében ünnepélyesen felajánlotta a Szűzanyának a jövő évi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust.

Három írástudatlan fatimai pástorgyerekek jelent meg a Szűzanya ezen a

helyen. Üzenetet adott át nekik, amely az egész emberiségnek szólt. Engesztelésre és megtérésre kérte rajtuk keresztül a világot. Mária hat alkalommal látogatta meg a gyerekeket 1917 májusa és októberre között. A Mária-jelenéseket három angyali jelenés előzte meg 1916-ban, majd szintén több angyali jelenés követte. Sokan nem hittek a kis látnokoknak, erőszakkal akarták beismertetni velük, hogy hazudtak. A három gyermek, Lúcia (Lúcia Santos) és unokatestvérei, Jácinta (Jacinta Marto), valamint Ferenc (Francisco Marto) azonban előre megjövendölték az úgynevezett napcsodát, amelynek mintegy hetvenezer ember volt szemtanúja Fatimában és környékén: a Nap a szivárvány különböző színeiben tündökölt, zuhant és emelkedett. Mindezt olyanok is látták, akik nem az égi jelre vártak, hanem a földeken dolgoztak, vagy hitetlen résztvevői voltak a csodavárásnak. Az Egyház végül elfogadta, hogy természetfölötti, isteni jel volt a napcsoda, s hogy az emberiséghez Isten szólt a Szent Szűz közvetítésével Fatimában. A gyermekek elbeszélése alapján elkészítették a láto-

másban megjelent Mária szobrát, amely ma a jelenések helyszínén álló szentélyben, a Jelenések kápolnájában áll. A magyar zárándokok Palánki Ferenc püspök vezetésével itt ajánlották fel a Szűzanyának a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust.

A látnokok elmondása alapján készült szobrot kezdetben lisszaboni, majd spanyolországi egyházközségekbe vitték el. Feltűnően sok megtérés történt a jelenlétében, így hát elkészítették a mását, hogy az egyik alkotás a szentélyben maradjon, a másik pedig a világot járhassa. E szobor csak 1947 és 1957 között kilencszer utazta körbe a Földet, és háromszázmillió ember imádkozhatott előtte.

Szocialista országba annak idején természetesen nem juthatott el, ám a rendszerváltozás után Fatima püspöke felkereste a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia akkori elnökét, Seregély István egri érseket, és elmondta neki, hogy szívesen venné, ha a fatimai vándor kegyszobor hazánkba látogathatna. Az érsek örömmel fogadta a szobor magyarországi látogatásának gondolatát.

Június 10. Portugália nemzeti ünnepe, s hosszú évek óta a gyermek zárándokok napja Fatimában. Így született meg az

elképzelés Seregély István érsekben és a fatimai püspök mellett szolgálatot teljesítő Kondor Lajos magyar származású verbita szerzetesben, aki Jácinta és Ferenc, a két látnok pástorgyermek szentté avatási ügyének posztulátora volt, hogy magyar gyerekek zarándokoljanak Fatimába, és ők hozzák hazánkba a fatimai vándor kegyszobrot. 1994 júniusában végül a Malév különgépével 120 gyerek utazott a portugáliai kegyhelyre, s elhozta hozzánk a fatimai Szűzanyát ábrázoló alkotást. Száz nap alatt száz templomba vitték el a kegyszobrot, hogy a hívek imádkozhassanak előtte, és Mária közbenjárását kérhessék.

2006-ban az MKPK imaévet hirdetett a nemzet lelki megújulásáért. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom–budapesti érsek január 15-én, Árpád-házi Szent Margit ünnepén a margitszigeti szabadteri oltárnál ünnepi szentmisével nyitotta meg a nemzeti imaévet. 2006 októberében pedig, Fatimában megismételve első szent királyunk felajánlását, Mária oltalmába ajánlotta országunkat.

Ilyen előzmények után indult most Fatimába a közel 160 zarándok, hogy Palánki Ferenc püspök vezetésével Mária oltalmát kérjék a jövőre esedékes kongresszusért. Végigjárták a Mind-

szent József bíborosról elnevezett magyar keresztutat, szentmisén vettek részt a stációk végén lévő Szent István-kápolnánál, esténként rózsafüzért mondtak a Jelenések kápolnájánál, keresztutat jártak. Volt olyan este, amikor az egyik tizedet magyarok mondhatták a több tízezres zarándokszereg előtt, és alkalom nyílt arra is, hogy a körmenetben a magyarok vigyék a vállukon a Szűzanya szobrát.

Palánki Ferenc minden imádság elején hangsúlyozta: a 160 zarándok egész országunk képviselőjében járul a Szűzanya lábához. A főpásztor úgy fogalmazott, csak Jézus Krisztusból meríthetünk kegyelmet, s ezt Mária jelenlétében tehetjük a leghatékonyabb módon.

E gondolatot folytatva, az október 28-i, hétfői szentmise szónokaként a püspök azt mondta: Mária nem csupán a méhében fogadta be Isten Fiát, hanem a szívébe is. Az Ige pedig minden emberben meg akar testesülni, mindenkiben élni akar. Jézus köztünk maradt az Oltáriszentségben, munkálkodni akar bennünk, rajtunk keresztül pedig a világban. Csak rajtunk múlik, hogy mennyire fogadjuk őt a szívünkbe. Mária képes volt arra, hogy együttműködjön az isteni kegyelemmel. Vele kezdődött ez a folyamat, amely az

Egyház testében folytatódik. Az Egyház pedig mi vagyunk. Éppen ezért kérünk kell a Szűzanyát, segítsen nekünk, hogy mi is engedelmesekek legyünk, mint ő volt hajdanán. Ne legyen akadálya bennünk a kegyelem áradásának, hatékonyan működhesse bennünk az isteni Ige. Mária az eucharisztikus asszony, aki Krisztusba öltözött, s példát ad nekünk, hogy mi is Krisztusba öltözzünk: fogadjuk az Urat az Eucharishtiában, s ezáltal engedjük be az életünkbe.

A homília után Palánki Ferenc püspök – a koncelebráló papsággal együtt – a szentélyben lévő Mária-szobor előtt térdelve mondta el az oltalmat kérő imát, amelyet Erdő Péter bíboros írt.

AZ 52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS FELAJÁNÁLÁSA A FATIMAI SZŰZANYÁNAK

Fatima, 2019. október 28.

„Oltalmad alá futunk, Istennek Szent Anyja!” Ezt az antifónát századok óta imádkozza Krisztus Egyháza: ma mi is ennek az antifónának szavait ismételve állunk itt, ezen a Számodra oly kedves, kiválasztott földön, ó, Mária, Égi Édesanyánk.

Különösen átérezzük azt a szoros köteléket, mely Szent Péter utódával és az Egyház valamennyi Pásztorával egyesít minket, Krisztus akarata szerint. Ennek az egységnek az érzése járja át szívünket akkor, amikor mostani felajánló imánk szavaival, Szent II. János Pál pápa nyomán szeretnénk eléd tárni Egyházunk és nemzetünk legfőbb „reményeit és félelmeit”, különösen pedig a 2020 szeptemberében sorra kerülő budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus ügyét.

Krisztus Szent Anyja, a te Szeplőtelen Szíved előtt az egész Egyházzal együtt szeretnénk egyesülni Megváltónk szent áldozatával, amellyel ő feláldozta magát a világért és az emberiségért. Ezzel az ő isteni Szíve elnyerte számunkra a kien-gesztelődés kegyelmét.

Krisztus áldozatának ereje nem szűnik meg az idők végezetéig; minden emberre, minden népre és minden nemzetre kiárad, hatalmasabb minden rossznál, amit a sötétség lelke kelt az ember szívében, az emberiség történetében: így a napjainkban tapasztalható minden gonosz-ságnál is erősebb. Megváltónknak ezzel az áldozatával egyesül az Egyház: Krisztus Misztikus Teste. Maga az Egyház az, aki újra és újra ünnepli az Eucharisziát. A szentmisében jelenvalóvá teszi Krisztus áldozatát, a szentáldozásban részesedik értünk adott testéből és véréből, a szent-ségimádásban pedig kifejezi imádatát a jelen lévő Isten előtt. Mélységesen átérezzük, mennyire nagy szükség van ma erre az áldozatra, hogy Krisztussal együtt mi magunk is áldozattá váljunk az emberiségért és a világért, lelki örökségben gazdag és sokat szenvedett nemzetünkért! Krisztus Megváltó művének ugyanis az Egyházon keresztül kell a világhoz eljutnia. Milyen fájdalmasan kell érintenie

bennünket ezért mindannak, ami az Egyházban, mindannyiunkban ellenkezik a szentséggel és az áldozatos szeretettel! Milyen fájdalmas, hogy a bűnbánatra, a megtérésre és az imára buzdító szó oly sokszor nem talált és nem talál köreinkben sem kellő meghallgatásra!

Mennyire fájlalnunk kell, hogy olyan közömbös lelkülettel veszünk részt Krisztus Megváltó művében! Hogy olyan kevés az, amit saját testünkben készek vagyunk kiegészíteni abból, „ami még hiányzik Krisztus szenvedéséből” (Kol 1,24). Áldott legyen ezért minden lélek, aki engedelmesen követi az Örök Szeretet hívó szavát.

Legyenek áldottak mindazok, akik nap mint nap fáradhatatlan áldozatkész-séggel követik a te anyai utasításodat, ó Mária, és azzal, hogy azt teszik, amit a te fiad, Jézus mond nekik (vö. Jn 2,5), az Evangélium élő hírnökeiként élnek az Egyházban és a világban. Így válhatnak maguk is elevenítő erővé az egész emberiség javára, hisz mindaz a jó, amit a kegyelem segítségével teszünk, Krisztus megváltó áldozatából ered. Ezért imádkozhatjuk az Eucharisztikus Kongresszuson a zsolttár szavaival: „Minden forrá-som belőled fakad” (Zsolt 86/87,7).

Mindenek fölött áldott légy te magad, Istennek Szolgálóleánya, aki a legtökéletesebb engedmességgel követted Isten hívó szavát! Üdvözlégy te, aki egészen egyesültél Szent Fiad üdvözítő áldozatával! Egyházunk Anyja! A te világosságod vezesse Egyházunkat és népünket a hit, a remény és a szeretet útjain! Segíts, hogy mi is teljesen egyesülhessünk Krisztus áldozatával, hogy az ő igaz áldozatát ajánlhassuk fel nemzetünkért és az egész emberiségért a mai világban.

Amikor hazánkat és nemzetünket 2006 októberében itt, Fatimában a te anyai oltal-

madba ajánlottuk, könyörögve kértük szá-mára a lelki megújulás kegyelmét. Ezt a fel-ajánlásunkat most megújítjuk, és kérjük, járj közben a 2020-ban sorra kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért, hogy az valóban fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulását szolgálja. Könyörgé-sünket a te anyai Szíved szeretetére bízunk.

Ó, Krisztus Anyja, halld meg kiáltá-sunk hangját, melyben egész népünk és minden ember szenvedése benne remeg! Nyilvánuljon meg újra a világ történeté-ben az Irgalmas Szeretet hatalma! Állítsa meg a rosszat! Formálja át a lelkiismerete-ket! A te Szeplőtelen Szívedben ragyog-jon föl mindannyiunk számára a Remény világossága és az Isten szeretetében való jövő bizonyossága!

Magyarok Nagyszombatja, hazánk védasszonya, könyörögj nemzetünkért! Ámen.

A kápolna nyitott végében a világ minden tájáról érkezett zarándokok álltak, imádkoztak, kíváncsiskodtak. Valaki azt kérdezte: Mi történik, milyen imát mondott a püspök? Magyarítani kezdtem, s amikor a NEK nevét kezdtem fordítani, az érdeklődő külföldi zarándok mosolyogva mondta: Tudom, tudom, jövőre lesz Budapesten. Tervezem, hogy elmegyek rá... Maguk magyarok? – tette hozzá csodálkozva.

Ez a pillanat is megerősítette bennem azt a mindig különleges élményt jelentő felismerést, hogy milyen sokszínű, mégis mennyire egyetemes az Egyház. Bármelyik nyelven mondják is a misét, külföldön is mindig tudom, melyik résznél tart a liturgia, s a világ valamennyi katolikus templomában mindenütt ugyanaz az olvasmány, ugyanaz az evangéliumi rész hangzik el az egyházi év adott napján. A fatimai Szűzanya is minden népet vendégségbe hív, minden nemzetet megbékélésére szólít. Fatimában ez már megvalósulni látszik. Amikor a magyar kálvárián jártunk, a világ minden tájáról, szinte valamennyi kontinensről érkező hívekkel találkoztunk. A nagy tömegben is a kölcsönös szeretet, az egymásra figyelés volt az egyik meghatározó tapasztalatunk. Mária oltalmat ad mindenkinek, érdemes hát a közbenjárását kérnünk fiánál, Jézus Krisztusnál.

Örömhír Sajtóiroda/
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye
Forrás: Bókay László/Magyar Kurír

„Értünk lett élet ez a bor és a kenyér...” – A NEK-re készültek Fábry Kornél atyával a nyíregyházi gimnáziumban

2019. november 16-án a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola, Kollégium, Óvoda és Alapfokú Művészeti Iskola gimnáziumi épületében nyolcszázán énekeltük az ismert ifjúsági dalt a 17. alkalommal megrendezett Fialok A Világ Életéért Találkozón (FAVÉT), melynek témája volt a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve a „*Kenyér és Bor*”.

A találkozó vendéglóadóí között volt Fábry Kornél atya, a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus titkára, akit az a közel 110 szentimrés diák köszöntött, akik részt vettek az őszi Forrásponton, Budapesten. Kornél atya a 2020-as rendezvénysorozat programjait ismertette a fiatalokkal, eucharisztikus csodákról és saját élményeiről is beszélt. Orosz István Mokiosz diakónus és dr. Rakonczás Nándor egyetemi adjunktus „A kenyér és a bor készítésének és fogyasztásának a családban, a közösségben betöltött szerepéről” is elmélkedtek előadásaikban.

A szentmisét Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök mutatta be egyházmegyénk papjaival, iskolaelkészéseivel együtt. A szentmise meghitt

pillanataiban elmélyülve, lélekben is elcsendesülve vettek részt a diákok, tanárok, olyannyira, hogy még az aulában sem volt egy pissenés sem.

A kis misztériumjátékban a diákok saját szavaikkal fogalmazták meg, hogy mit jelent számunkra a kenyér és a bor:

nem feltétlenül szűnnek meg a nehézségeink és a fájdalmaink, de Jézus velünk együtt szenved a nehéz helyzetekben is, és ezáltal egy kicsit másnak látjuk a világot, megbékélt, bizakodó szívvel éljük meg a keserves pillanatotokat is.

A FAVÉT-ről készült bővebb beszámoló a www.dnyem.hu oldalon olvasható.

*Nagy Éva tanárnő,
Nagy Csaba atya főszerzők
Fotók: Zagyva Klára
és Rubóczkiné Kiss Hajnalka*

Dr. Fábry Kornél atya

Találkozz Jézussal Budapesten! Regisztrálj most!

2020-ban hazánk rendezti az igen sokszínű, minden korosztály lelki és kulturális igényeit kielégítő program-sorozatot, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust (NEK), amely az egyik legfontosabb katolikus esemény lesz 2020-ban a világon. Az Eucharisztikus Kongresszus nem a szó legszorosabb értelmében vett kongresszus, sokkal inkább egy nagyszabású nemzetközi rendezvénysorozat, amely során a kenyér és a bor színe alatt jelen lévő Jézus Krisztust ünnepeljük.

A résztvevők a rendezvény honlapján (<http://iec2020.hu>) keresztül regisztrálhatnak a többségében ingyenes eseményekre. Az ingyenes regisztráció csupán amiatt fontos, hogy a névre szóló helyekhez biztosan hozzájussanak a részt venni vágyók.

Ajánlott, hogy az érdeklődők minél hamarabb létrehozzák saját fiókjukat a NEK online regisztrációs felületén. Ez nem jár semmilyen elköteleződéssel, in-

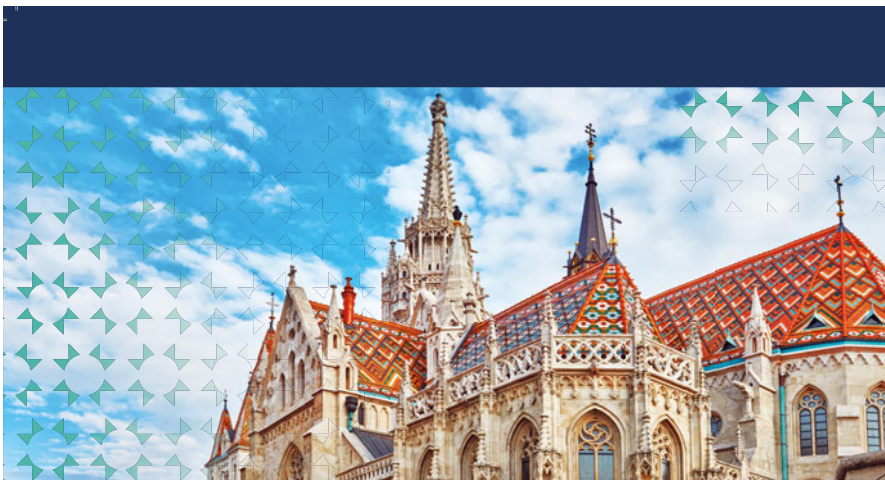
gyenes, és lehetővé teszi, hogy az érdeklődők minden lényeges információról időben értesülhessenek. Fiókot nyitni egyénileg és csoportosan lehetséges, világi és klerikus személyeknek egyaránt. Aki bizonytalan, az megkeresheti segítségért plébánosát is.

Azért is tanácsos mielőbb regisztrálni az online felületen, mert az érdeklődők a regisztrációs rendszeren keresztül tájékozódhatnak az utazási lehetőségekről (például a 90%-os MÁV-kedvezményről), a szállás- és étkezésfoglalás ill. igénylésének lehetőségéről. A plébániai, közösségi, iskolai csoportok számára, amelyek 2020. május 31-éig jelzik igényüket, hogy különbuszt, vagy különvonaton helybiztosítást kérnek, a Kongresszust szervező NEK Titkárság a MÁV-val, a GYSEV-vel és a Volánbusszal kapcsolatba lépve térítésmentesen megszervezi az utazást, így a költség nem terheli ezekben a csoportoknak a tagjait.

A Titkárság kéri, hogy aki már tudja, hogy szeretne a Kongresszus programjain részt venni, az minél hamarabb jelezze ezt a szándékát a regisztráció megkezdésével. Ez egyrészt segíti a szervezők munkáját, hogy a helyszínek kialakítása, berendezése, felszerelése megfeleljen majd a résztvevők létszámának és igényeinek (pl. mozgáskorlátozottság, illetve egyéb különleges igény esetén). A korai jelentkezők különleges ún. „early bird” kedvezményben is részesülnek.

A kongresszus programjai természetesen ingyenesek, és már megnyílt a lehetőség a helybiztosításra. A Puskás Ferenc Stadionban minden résztvevőnek helyre szóló jegye lesz. A Kossuth téri, valamint a Hősök terén tartandó szentmisék esetében az ingyenes jegyek igénylői a szektorok feltöltésénél elsőbbséget élveznek majd, de ezen a két szentmisén regisztráció nélkül is van lehetőség a részvételre.

Forrás: www.iec2020.hu

2020. szeptember 13-20. között Magyarországon kerül megrendezésre az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus. Ez a változatos, mély lelki élményt és kulturális programokat kínáló esemény közösségekbe hívja Európa népeit és a különböző vallási felekezeteket.

Ahogy Erdő Péter bíboros fogalmazott: „Az Eucharisztia összeköt bennünket Krisztusban, nem pedig szétválaszt.” Az Eucharisztikus Kongresszus ünnepségsorozatának közép-pontjában Jézus Krisztus áll. Célunk, hogy a keresztény közösségek együtt tudják megélni

a szentmisékben, a világ minden tájáról érkező előadók prezentációiban és tanúság-tételeiben, hogy az Eucharisztia az egyház életének csúcsa és forrása. Emellett azonban fontos, hogy mindenki számára megmutassuk azt az örömet és reményt, amit az Oltárizsentségben köztünk élő Krisztus ad.

Mindehhez Budapest városa kínál ideális keretet történelmi helyszíneivel és épületeivel, művészeti és kulturális életével, festői elhelyezkedésével és izletes ételleivel. 2019-ben Budapest kapta az Európa Legjobb Úti Célja díjat a Best Destinations in Europe szövetség internetes szavazása alapján.

A KONGRESSZUS PROGRAMJA:

- NYITÓ SZENTMISE ELSŐÁLDÓZÁSSAL
- TANÍTÁSOK ÉS TANÚSÁGTÉTELEK A VILÁG MINDEN TÁJÁRÓL
- WORKSHOPOK
- PROGRAMOK FIATALOKNAK ÉS CSALÁDOKNAK
- KONCERTEK ÉS SZÍNHÁZI ELŐADÁSOK
- KIÁLLÍTÁSOK
- KÖZÖSSÉGEK SZENTSÉGIMÁDÁSA
- FÁKLYÁS EUCHARISZTIKUS KÖRMELET A KOSSUTH TÉRTŐL A HŐSÖK TERÉIG
- ZÁRÓ SZENTMISE A HŐSÖK TERÉN

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

www.iec2020.hu

Fotó: Szabó Dávid

Életünk szentmiséjén mi is megtöretünk

Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök gondolatai a „Mert egy a kenyér” című debreceni Ökumenikus Napokon (2019. november 14.)

„A hétköznapi életünknek is van egy szentmiséje, liturgiája, vagyis közös tevékenysége Istennel. A körülöttünk élők azon mérik le vallásosságunk hitelességét, hogy hogyan élünk a hétköznapi életünkben, mennyire hiteles az életünk két szentmise, két istentisztelet között.

A római katolikus szentmisének két fő része van, az igeliturgia és az áldozati liturgia. Mindezek előtt a szentmise bevezető részében bűnbánatot tartunk; ebben az Isten felé fordulás valósága, a bocsánatkérés történik. „Az Úr legyen veletek!” – felszólítással kezdjük a szentmisét, mert Isten akar táplálni bennünket, tőle kérünk bocsánatot, hogy tiszta szívvel tudjuk befogadni Őt, az ajándékait.

Életünk szentmiséjében Isten mellénk szegődik

Életünk szentmiséjében – ahol szintén folyamatosan kell lelkiismeretvizsgálatot tartanunk – Isten megmutatja, hogyan

élem hétköznapijaimat: Istennel, vagy bűnben. A bűn nemcsak egy rossz cselekedet, hanem az istennélküliség állapota, amelyből bűnös cselekedetek következnek. Ezért nagyon fontos, hogy ne Isten nélkül éljünk, hanem vegyük észre, az utunkon Isten mellénk szegődik. Ezt a Szentírás is igazolja, amit az istenfélő ember már Ábrahám óta tapasztal.

Az emmauszi tanítványok történetéből is levonhatjuk azt a következtetést, hogy Isten mellénk áll, mellénk szegődik, látja szomorúságunkat, nehézségeinket, mert fontosak vagyunk neki.

Az életünk szentmiséjében – ami két szentmise között történik – Isten azt akarja, hogy az Ő igéje szerint éljünk. Vezet bennünket, irányít, magyarázza az írásokat, hogy szenvedéseinkben is legyünk meggyőződve arról, mindezeket azért kell elszenvednünk, hogy bemehessünk vele az Atya országába.

A megtört Krisztus és a megtört, meggyötört ember ugyanaz

Az igeliturgia, a szentmise első fő része a tanítás, amely, mint Isten igéje, irányít, vezet bennünket, nekünk pedig követnünk kell az útmutatását, amikor a szentmise után elindulunk a hétköznapi valóságába.

A szentmise második fő része az áldozati liturgia. „Mert egy a kenyér” mondja a jelen konferencia jelmondata is, mert egy kenyérből részesülünk, magából Jézus Krisztusból. Az Eucharisziában a megtört Krisztus osztja szét saját magát. Életünk szentmiséjében nekünk kell áldozatot hozni, megtöretni. Milyen szépen kifejezi a magyar nyelv, amikor azt mondja: törődünk valakivel. Ebben benne van az áldozathozatal másokért, szeretteinkért, akiket Isten ránk bízott. Életünk szentmiséjében a megtört Krisztus szeretetére válaszolunk, és igent mondunk mi is az áldozatra. A megtöretés által Jézus kioszthatóvá válik, szeretetet kér tőlünk. Nekünk is meg kell történnünk önzésünkben, keménységünkben, szokásainkban, hisz ezáltal lesz szétsztható, kiosztható a mi szeretetünk.

A szentmise fontos része a szentáldozás, amikor megvalljuk, hogy: „*Boldogok, akiket meghív asztalához Jézus, az Isten Báránya.*” Életünk szentmiséjébe pedig nekünk kell Őt meghívni a szegényekben, a rászorulóknak és azokban, akikkel közösséget vállalunk.

A megtört Krisztus és a megtört, meggyötört ember ugyanaz. Beengedjük az életünkbe a másik embert és Istent, azért, mert mi Krisztusból, az Ő szeretetéből merítünk, amikor találkozzunk Vele az úrvacsorán, a szentmisén.

Meg kell tanulnunk alkalmazkodni az egyszerű emberekhez. A szentmise befejező mozzanatában a pap mondja: „*A szentmise véget ért, menjetek békével!*” Ekkor kezdődik el az életünk szentmiséje. Jézus békekövetei vagyunk, az Ő békéjét visszük az emberekhez, a szeretetét kell képviselnünk, mert rajtunk keresztül akar megjelenni az Ő szeretete a világban. Ő küld bennünket, hogy életünk szentmiséjén mutassuk be, tegyük jelenvalóvá a keresztdozatát, mert – abba kapcsolódva – a két szentmise között minket áldoz fel, hogy továbbadjuk az Ő szeretetét a világban.”

Örömhír Sajtóiroda
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Az edzés és a meccs, vagyis az ötös fogat mindennapi ritmusa nélkül már nem tudok meglenni – Beszélgetés Eperjes Károly színművésszel

25 éve minden nap közel két és fél órát, egy tizedet ad Istennek a nap 24 órájából Eperjes Károly színművész, aki már nem tud lemondani erről a boldogságról. A Kossuth-díjas és Jászai Mari-díjas magyar színművész, a Kaposvári Egyetem tanára október 16-án tartott előadást Nyíregyházán a Magyarok Nagyasszonya-társzékesegyházban a plébániai Serra-közösség meghívására. Az előadás előtt Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök mutatott be szentmisét, aki hosszú évek óta tartó jó barátságot ápol a színművésszel.

Eperjes Károlyval istenkapcsolatáról, a Szűzanya iránti tiszteletéről beszélgettünk.

– Szűz Mária életpéldájának napjainkban különösen aktualitása van. A közelmúltban Hortobágyi Cirill pannonhalmi főapát éppen itt, a Magyarok Nagyasszonya-társzékesegyház templombúcsúján Mária-korszakról beszélt. Elmondta, Chiara Lubich, a Fokoláre-mozgalom alapítónője 2000. január 1-jén, próféta módon, az új évezred példaképének Szűz Máriát nevezte meg. Korábban Péter apostol volt a hierarchikusan szervezett, az Isten

tekintélyével emberek által vezetett, az apostolutódok szerepére figyelő Egyház példaképe. Ma a Szentlélekkel eltelt, életét Istenre bízó, hívő ember számára, aki egészen közeli bensőséges kapcsolatban van Jézussal, leginkább Mária a példa.

„Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled...” „Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél” (Lk 1,28, 30). Mária el-eligondolkodott az angyal szavain, és szívébe zárta. Isten igéje a fejéből a szívébe került. Mit jelent számkunkra Mária példája?

– A szívre nevelni kell, az agyra okítani, a kettő együtt a tanítás, morál és bölcsélet, fides et ratio. Ez a harmónia kellene, hogy az ember életében megvalósuljon, amiben Mária a példa.

A legbiztosabb út Istenhez Márián keresztül vezet – mondja Szent II. János Pál pápa. Máriát úgy tudjuk a legjobban követni, ha tudjuk és hisszük, hogy az Ó Fia a végcél. Mindig Mária kell, hogy a szemünk előtt legyen a gondolatunkban, szavunkban, cselekedetünkkel, és persze nem mulasztva a jót, és akkor a végcél, a vektor világos és evidens. Követni kell őt. Szent II. János Pál pápa a Szeretláng-mozgalmat magyar földről

terjesztette el az egész világra. Mi a Szeretláng? A Szűzanya szívében fogant élet. Szűz Mária nagy ajánlása a máriás papi mozgalom is, ahol a következő gyönyörű imát tanultam: „Jöjj, Szentlélek, jöjj a Te leginkább szeretett jegyesed, Mária Szeplőtelen Szíve által”.

Valóban beléptünk Mária korába. XVI. Benedek pápa szerint a 21. század vagy eucharisztikus lesz, vagy nem lesz. Ismét Szent II. János Pál pápát idézném, aki azt mondja, soha nem tapasztalható boldogságot él meg az, aki Isten kegyelméből átléphet a harmadik évezred küszöbén. A küszöb fölött vagyunk. A Mama pedig irányít minket. A küszöbön túl pedig ott van a Szentháromságos egy Isten az Eucharisziában, aki vár minden nap, hogy ne tévedjünk el. Máriával a legbiztosabb és a legfinomabb a zarándokút.

– Milyen lehetőségeink vannak arra, hogy Mária mellé szegődjünk?

– A legfontosabb a szentségek gyakorlása. Ha az ember ezt hűségesen, nap mint nap megteszi, akkor Mária szellemében él. Ezen túl ő hihetetlen lehetőséget ad nekünk a rózsafüzér imákkal, amire a Szűzanya azt mondja, azzal tudjuk megkötnöni a gonoszt. A rózsafüzér ott kell legyen az ember oldalán, mint ahogyan a szerzetesek is fegyverként magukon viselik. Nem karddal, hanem hittel, imával kell legyőzni a rosszat. A máriás gyakorlatokon keresztül nagyon fel lehet készülni nehéz helyzetekre. A rózsafüzér az edzés, a szentmise a meccs. A szentmise a legszentebb ima, áldozat, és közben nem mondjuk a rózsafüzért. Nem lehet egyszerre meccsezni és edzeni is. Máriát nagyon kell szeretni, tisztelni, de csak a Szentháromságos egy Istent imádjuk. Mária is így cselekedett. Az angyali üdvözlésben – az Atya akaratára – a Szentlélek erejében fogadja el a Fiút, a Szentháromságos egy Istent. A Szűzanya az első élő tabernákulum, aki az eucharisztikus birodalomra készít föl bennünket, a Szeplőtelen Szíve szeretlángján keresztül. Máriás gyakorlatokkal irány a Szentháromság!

– Ön az edzés és a meccs, más néven ötös fogat ritmusában éli mindennapi életét.

– Minden nap a három rózsafüzért – a klasszikus (örvendetes, fájdalmas, dicsőséges), a Szeretláng-, valamint az Irgalmasság-rózsafüzért – imádkozom,

Eperjes Károly

most egy kilencedet végzünk együtt a felségemmel. Ezen kívül elmélkedem a Bibliáról, heti kétszer (szerdán és pénteken) böjtölök, naponta szentmisén vesznek részt, szentáldozással egybekötve, és heti egy alkalommal a gyónás szent-ségéhez járulok.

Lourdes-ban még havi szentgyónást kért a Szűzanya, most már heti rendszerességet kér tőlünk. II. János Pál pápa is ezt végezte, és XVI. Benedek is ugyanezt a napi szintű ötös fogatot tartja, amivel kb. két és fél órát, vagyis egy tizedet ad Istennek a napjából. Azt tapasztalom, hogy e nélkül nem megy. Különleges csodát élek meg ezáltal!

Amikor olyan országba utazom, ahol nincs hétköznapi szentmise, püspöki engedéllyel viszek magammal Eukarisztiát, elvégzem az Adoremusból az igeliturgiát, és szentáldozáshoz járulok. Volt már úgy, hogy egy több mint százezres német városban nem találtam napi szentmisét, de hasonlót tapasztaltam Svájcban, sőt Csehországban is egy híres városban, ahol egész héten nincs szentmise. Láttam olyan jezsuita szemináriumokat is, amelyekben ma már szállodák működnek, vagy 8-9 templomból csak 1 működik, mert a közönségnek nincs papjuk.

– **Portugáliában, a Fatimához közeli Obidos középkori kisváros katolikus temploma ma már könyvesboltként egészített.**

– Én ott értettem meg, miért Portugáliában jelent meg a Szűzanya. Ez egy keresztény nép, lándzsával is terjesz-

tették a kereszténységet, mára sajnos ekkora ateizmus van ott is. Egyébként gyönyörű város.

– **Visszatérve a napi imáira, soha nem marad el a napi penzum?**

– Egyik alkalommal olyan sok munkám volt, hogy éjjelig nem tudtam befejezni az imádkozást, és megkértem az Úr Jézust, fogadja el ezt tőlem másnap. Az is előfordult, hogy éjjel után indult a gépem, és Palánki Ferenc püspök atya – még kápláni szolgálata idején – az angyalöldi Szent Mihály-templomban éjjel után 1-2 perccel mutatott be szentmisét, hogy a színész barátja ne maradjon el a másnapi szentmiséről. Volt, hogy egy másik pap barátját kértem meg, mutasson be szentmisét a reptéri ökumenikus kápolnában.

Igen, kihagyhatatlan számomra a napi szentmise, szentáldozás és ahhoz az edzés.

– **Ehhez óriási fegyelemre van szükség.**

– Nekem ez nem teher, hanem áldás. Olyan, mint a csecsemőnek az anyatej. Napi szentmise nélkül már nem tudok megenni.

– **Hány éve tart ez az intenzív kapcsolat?**

– 26. éve. Én a pokol kapujából tértem vissza. Drogfüggő voltam, de valakik nagyon jól imádkoztak értem. Bizony, onnan vissza lehet jönni. Nem tudom leírni, milyen a pokol kapuja, csak tudom, hogy ott voltam, mert az Úr Jézus utánam szól: „ha még egyet...” „Uram” – mondtam, – „annyiszor akartam jó

lenni, de nem megy!” Az Úr Jézus azt mondta nekem: „Tedd le!” – majd megmondta, mit tegyek, és követni kezdtem Őt; ez azóta is tart. Ez önvédelem. Ha akkor nem kezdem el a napi szintű edzést és meccset, akkor egész biztos, hogy már nem élnék. És mennyi karizmát, képességet kaptam Istentől! Azokkal nekem el kell számolnom. A családommal, barátaimmal, ismerőseimmel, az ellenségeimmel, ellenfeleimmel, de a bűneimmel is.

Ez nem nagy fegyelem, hanem az Úr Jézus tőlem való elvárása, hogy ne hagyjak végleg elvesztem. Jézus megtalált engem, elveszett bárányt, és én nem szeretnék az akolból kikerülni, hátha bemegyek a mennyek országába. Jól járok, ha a tartalékok közé beférek a tisztító tűzbe.

– **Azért ekkora hit, ennyi tanúságtétel, edzés, meccs után talán nagyobb az esélye.**

– Ez nem így van. Nehezen megy például a becsvágyról való lemondás. Mert mi a becsvágy? Az, amikor az egzisztenciális félelem, a hírnév-félelem és a hatalom-félelem együtt kísérti az embert. Ferenc pápa egyik lelkigyakorlatát olvasva rádöbbsentem, hogy nem is a türelmetlenségem a legnagyobb bűnöm – nagyon türelmetlen vagyok, ami sokszor megnehezíti az életemet –, hanem a becsvágyhoz való ragaszkodás. A türelmetlenség leküzdéséhez a lelkivezetőm azt tanácsolta: ha kegyelemből érzed, akkor cselekedj. Ha kísértésként, állj ellen. Amikor jóra sarkall, érzed, hogy

„De jó ezt megharcolni!” – akkor azt Isten megszenteli, és már nem lesz türelmetlenség.

– **Hogy elmondhassuk, Istennel „a jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam. Készen vár az igazság győzelmi koszorúja, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró...” (2Tim 4, 7-8).**

– Csak Vele lehet, és a Mamával, valamint a szentekkel, védőszentekkel. Ez a legbiztosabb út. A Szentlélek mátkájára úgy hallgat Isten!

Örülök, hogy a pannonhalmi főapát megerősítette Chiara Lubich harmadik évezredre vonatkozó prófétai üzenetét, hogy Mária ideje van. A Mama mindig a Szentháromságos egy Istenre tereli a figyelmünket.

– **Nem találkoztam még a Szűzanyához forduló Mama megszólítással. Ez erős, bizalmi kapcsolatot feltételez.**

– Csak így szólítom. „Hosszú ideje csak a Mamára gondolok, mindig meg-megállva, nyikorgó rózsafüzérrel az ölében ment a padlása, ment serényen..., engem vigyen föl...” Már az én földi mamám, a nagymamám, keresztmamám is Vele van.

– **Szokott magánbeszélgetéseket folytatni a Mamával?**

– Igen. Egyszer a hangját is hallottam. Nem biztos, hogy ő volt, de egyszer Medjugorjében a Krizsevác-hegy tetején szentségimádást kért tőlem a szenvedésem idején. 25 évvel ezelőtt történt. Kérte, hogy az abortuszok megszűnéséért, a hivatások gyarapodásáért és a művészet megújulásáért imádkozzunk. Soha nem hallottam még őt azelőtt. Budapesten a Sziklatemplomban kezdtük el heti rendszerességgel a szentségimádást.

E helyet Erdő Péter bíboros úr Magyarország engesztelő központjaként említi. Hozzáteszem, igen, hiszen a főváros mellkasában, a Magyarok Nagyasszonya-templomban ott pulzál az Eucharisztia. Hetente több alkalommal is van a templomban szentségimádás.

– **Ki tudja, mennyi életet köszönhetünk ezen szentségimádásoknak. Az első dolog, amit az ember megköszönhet Istennek, az, hogy létrehívta őt, hogy majd az örök életre is megszülethessen. Ezen túl az életben többször is megtapasztalhatjuk a születést, az újjászületést, akár megtéréskor, vagy egy szenvedésből való felemelkedéskor. Az Ön életében volt-e újjászületés?**

– Igen, a nagy damaszkuszi lóról való leesés, az előbb említett drogfüggőség-ből való megszabadítás újjászületés volt. Azóta nap mint nap igyekszem megtérni, és Isten vár, hogy ezt megtegyem, érezzem, mert minden nehézség ellenére ez az igazi boldogság itt a földön. Be kell valljam, az a vágyam, hogy minden pillanatos megtérő legyek, de ezt talán csak a mennyországban tapasztalhatom meg. Itt nem megy. Pio atyának sem ment, aki képes volt a bilokációra is, vagyis egy időben két helyen volt. Előfordult, hogy miközben a San Giovanni Rotondó-i kolostorában tartózkodott, ugyanabban az időben megjelent Mindszenty bíborosnak a cellájában.

Pio atya már életében szentség hírében állt – hiszen viselte Jézus Krisztus öt sebéit, a naponta szentáldozott és szentmisét mutatott be, ennek ellenére – ha olvasunk a gyónásairól –, látjuk, milyen erős kísértései voltak.

– **Minél közelebb kerül az ember Istenhez, annál gyarlóbbnak, bűnő-**

sebbnek, méltatlannak érzi önmagát Isten szeretetére.

– Olyan bűnöket is felfedez életében, amit korábban nem is tartott annak.

Nehéz a zarándokút, ugyanakkor boldogító.

– **Az arany metszés a legtökéletesebb arány, amely fellelhető a művészetben, egy dallam harmóniájában, a természetben, az emberi test arányaiban, a kereszt formájában is, jelen van egy darabban, szerepben, természetes egyensúlyt teremtve. Ön egyik beszélgetésében így fogalmazott, egy szerepnek meg kell találni a fixa ideáját, igazodási pontját, vagyis az igazságát, hogy létrejöjjön a harmónia, az egyensúly.**

Az arany metszés egy szakaszt két részre bont, benne a kisebbik rész úgy aránylik a nagyobbhoz, mint a nagy az egészhez, dinamikussá téve az egészet. Sokak szerint ez a legsebb, legtökéletesebb arány.

A lélek se maradjon ki e felsorolásból. Ön szerint hol van annak arany metszéspontja? Ha ezt az arányt nézzük, Isten ebben a metszéspontban van jelen az ember életében?

– Így kellene lennie. Nézzünk a keresztre! Édesapám matematika-földrajz szakos tanár volt. Tőle tanultam, hogy az egyetlen létező szám a nulla, az összes többi hozzá képest absztrakt. A nulla a kereszt vízszintes és függőleges kereszteződésében van, ahol ott pulzál az origó, a viszonyulási pont, vagyis Jézus Szentséges Szíve, amit értünk adott, és amit a Szűzanya Széplőtelen Szívéből kapott. Mi más lehetőség van számunkra, minthogy ezt a harmóniát a szemünk előtt tartsuk. Az Istentől kapott talentumaink jó kiérlelése a te-

hetség, a megszentelődés. A talentumok nem használata a tehetségtelenség, az Istentől kapott ajándékok elherdálása. A talentumok öntörvényű használata viszont a gonoszság, ami a harmóniával szembemegy. A lelki békétlenség, a ki-elégületlenség, a bírvágy maga a pokol. Amikor az ember már felfogja, hogy képességei Istentől vannak, az már egy lehetőség arra, hogy gyomlálja azt, és akkor eljuthat a harmóniára.

– **Legnagyobb bűneink közé tartoznak a mulasztásaink. Azért az emberért is felelősek vagyunk, aki nem jut el a hitre.**

– Egy középkori szent és filozófus mondta, hogy a legnagyobb bűnök Isten előtt nem azon vétkek lesznek, amiket meggyónunk, mielőtt odaérünk, hanem a mulasztásaink. Az Úr Jézus tanítványai nem farizeusok, írástudók, hanem egyszerű halászok voltak, akik szívében még volt hely Istennek, mégis cserbenhagyták Jézust a Getszemáni-kertben.

– **Mély hite meghatározó a hivatásában? Milyen szerepeket vállal el?**

– Színészként is ellent kell mondjak, ha olyan a feladat. Nem azt jelenti, hogy nem játszom el negatív szerepeket. Például a Passióban eljátszom Jézust, Pilátust, Pétert és Júdást is, mert az egész mű a feltámadásban fog. Erre mondja József Attila: „az igazat mondd, ne csak a valódit”. Mert az igazság fölötté áll a valóság, de mi az igazság? Az, hogy van feltámadás, mert Jézus az út, az igazság és az élet. De ami nem az életet, az igazságot szolgálja – mint a Jézus Krisztus szupersztár –, ott nem játszom el Jézus szerepét, mert abban Ő nem támad fel, ez a racionalizmus baromsága, vagyis bűn. A másik példa az István, a király

rockopera. Először is a címe, miért nem Szent István, a király? Nem vállalom olyan szerepet, ahol Szent István a darabban azt mondja: „Veled, Uram, de nélkülöd”. Egyébként is, ő ilyet nem mondott; ez a mondat egy független értékrendre utal, ami nem jó. Hogyan szavazhatnék például egy független jelöltre, aki maga sem tudja, mit akar? Milyen jogon kérem számon a közösségi cselekedeteit, ha ő sem tudja, mit kellene tennie? Párton kívüli lehet valaki, de független nem. Ott a legnagyobb a relativizmus csábítása, ahol mindenkinek igaza van. Ha ez lenne az igazság, akkor az emberek külön-külön univerzumok, istenek lennének.

– **A se hideg se meleg állapotot a laodiceai közösségről példázza a Szentírás: „Ismerem tetteidet, hogy se hideg, se meleg nem vagy. Bárcsak hideg volnál, vagy meleg! De mivel langyos vagy, se hideg, se meleg, kivetlek a számból” (Jel 3,15).**

– Aki küzd, és bűnt követ el, annak mindig van módja rendbe tenni az életét. El kell hinnie, hogy így van, mert Jézus nem hiába halt meg. Ha azt fogadom el, hogy hiába halt meg, az a góg, örök halál.

– **Az tud tüzet gyújtani, aki maga is lángol. Ehhez szenvedély szükséges.**

– Szenvédélyes ember vagyok. Az apostolok is szenvedélyesek voltak, János is, – aki semmivel nem törődve – végig a kereszt alatt maradt. De Péter, aki nagyszájú volt, szintén szenvedélyes, heves természetű, miért nem mert kimenni a kereszt alá? „Ha mindenki megbotránkozik is benned, én soha meg nem botránkozom” (Mt 26,33) – mondta Jézusnak. De mire megszólalt a kakas, háromszor tagadta meg.

– **Nem tudjuk, hogy a jövőben bizonyos helyzetekben hogyan fogunk viselkedni, cselekedni.**

– Nagyon nehéz, de ha a napom központja a napi szentmisében a szentáldozás, az Úr Jézus, akkor a munkámnak, a magánéletemnek, a családi életemnek is Ő a központja, így nem kell aggódnunk, csalódnunk önmagunkban.

– **Naponta találkozik az Úr Jézussal az Oltáriszentségben. A 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus különleges találkozást jelenthet majd Önnek. Nagyon várja?**

– Nem tudom elmondani, mennyire, mert a Mama olyat készít nekünk, ami elmondhatatlan, de ha az ember erről bármit is meg szeretne fogalmazni, alulmarad. Egyet viszont tudok. A Szűzanya Medjugorjében ilyen hosszú, titokkal teli, fájdalmas üzenetet még soha nem adott, mint legutóbb. Azt mondja, már ő maga csodálkozik, hogy az Atya még mindig enged. Nem fogok meglepődni, ha a világban lévő katasztrófák és lelki-szellemi fájdalmak erősödni fognak. Egyet tudok, a Mama készíti Fia eucharisztikus irgalmát, és minden lélegzetvételnél közelebb kerülünk hozzá. A 2020-as Eucharisztikus Kongresszus egy nagy jel lesz ebben a folyamatban, ami még nem a végét jelenti. Egyébként a kongresszus hetének környékén ünnepeljük a Kisboldogasszony, a Fájdalmas Szűzanya ünnepét és Mária Szent Neve napját.

Ha valaki szeretne jól felkészülni a nagy találkozóra, azt javaslom neki, hogy a legbiztosabb lelki ráhangolódásként kapcsolódjon be a napi ötös fogat gyakorlatával.

Kovács Ágnes
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

„A fiatalok nemcsak a jövőben akarnak élni, meg akarják élni a jelent is”

Bosák Nándor, nyugalmazott debrecen–nyíregyházi püspök nyitotta meg az **Életek az Életért** című, fiatalokról szóló életvédő konferenciát november 9-én, Pócspetriben, a **KOSZISZ Királyfalvi Miklós Katolikus Általános Iskola** épületében. A rendezvény a **Vianney Testvérek a Tisztuló Lelkekért – Krisztushívők egyházmegyei jogú hivatalos társulása és a Magyarországi Billings Központ** közös szervezésében valósult meg. A konferencián elhangzott előadások legfontosabb témája idén az **Ifjúság és életvédelem** volt.

Az eseményt a **Fília Ifjúsági Közösség „Születés”** című táncjátéka nyitotta meg. A tehetséges fiatalok játéka, az előadásmód, a fényjáték és a zene együtt csodálatosan visszaadta táncelőadásuk mondanivalóját. A jelenlévők arca híven tükrözte érzelmeiket; elismerő pillantásokkal és tapssal jutalmazták a látottakat.

Az élethivatásokra való nevelés feladatai a családban, az iskolában és a lelkipásztori gyakorlatban

A nyugalmazott megyéspüspök beszéde kezdetén feltette a kérdést, hogyan definiálható az élethivatás? „Ha nagyon egyszerűen szeretném megfogalmazni,

azt mondhatom, hogy élethivatás az, hogy az ember megtalálja a helyét ebben a világban, mégpedig azt a helyet, amit Isten szánt neki, és átadja magát annak a célnak, hogy ezt megvalósítsa.” Isten okkal teremtett bennünket, s azt szeretné, hogy megtaláljuk benne azt, amit Tőle kaptunk. S ne csak megtaláljuk, de adjuk is tovább. Senki sem képes egyedül megvalósítani önmagát abban a feladatban, amit Isten bízott rá. Életünkben épp ezért nagy szerepe van a környezetnek, valamint életünk közösségi és szociális tereinek. Az állatvilág kódolt ösztöneivel szemben az embernek aktív módon kell közreműködnie abban, hogy megtalálja a helyét, s életben maradjon.

A hivatásunk megvalósításánál három mozzanatra hívta fel a figyelmet püspök atya. Mindenekelőtt fontos, hogy önmeghatározásunk során reálisan lássuk, milyen képességekkel, adottságokkal rendelkezünk. Ebben jelentős szerepe van az önismeretnek, ami folyamatos önvizsgálat eredményeként születik meg. Különösen meghatározó a környezet, a szociális háttér, ugyanis minden és mindenki, amivel és akivel találkozunk, hat ránk valamiképpen. A mi felelőségünk, hogy a környezet hatásaiból mit fogadunk be, és mit veszünk magunkkal tovább. A felnőttek felelősége, hogy mit adnak át, a gyer-

mekeké pedig, hogy mit fogadnak el, s mit hasznosítanak mindabból, amit kapnak. Az iskolának, a nevelésnek az a legalapvetőbb feladata, hogy a lehető legpozitívabb irányban fejlessze és alakítsa ki mindazt, ami egy emberben benne van. Ez nagyon fontos minden emberi kapcsolatban, a hivatásunkban, s életünk minden területén. Ezek egyik összetevője a szeretet, a másik pedig a felelősségvállalás a másik emberért. Ha ez a felelősségtudat nem születik meg bennünk, könnyedén feladjuk és lemondunk a választott útról. A felelősségvállalásban rejlik tehát ennek mélysége és stabilitása egyaránt. Nem eszméket tanulunk, hanem életmegoldási mintákat. Ha őszinte embereket és hazugokat is látunk magunk körül, eldönthetjük, melyik mintát követjük. Az embernek tehát felelőséget kell vállalnia az őt körülvevő világért, a közösségéért, a családjáért, a híveiért, a hivatásáért. Tanulja meg az ember azt, hogy nem úszunk együtt az árral. Keresztény módon élni csak úgy lehet, ha a keresztény elveket az életünkben megvalósítjuk ott is, ahol senki sem lát. Fontos, hogy azok, akik ezt megértik, közösséget alkossanak, együtt küzdjenek a jóért, és erősítsék egymást.

Nadrai-Gergely Klaudia
sajtóreferens
Magyarországi Billings Központ

„Életre szóló Szeretet” program

A Pócspetriben november 9-én megtartott „Életek az Életért” konferencián elhangzott előadások legfontosabb témája az Ifjúság és életvédelem volt. Ennek egyike az „Életre szóló Szeretet” (ÉSZ) program, amelynek jelenlegi formája egy nemzetközi szakmai munkacsoport – védőnők, orvosok, pedagógusok, lelképásztörök és szülők – harmincévnyi kutatása és oktatási tapasztalata alapján jött létre.

Wachalné Tóth Angéla védőnő és Hollósi Tibor pedagógus adtak részletes információt az „Életre szóló Szeretet” programról:

Az Életre szóló Szeretet program kidolgozását azért tartottuk szükségesnek, hogy a már meglévő és autentikus, de hosszabb időkeret igénybe vevő programok mellett elérhetővé váljon egy rövidebb forma úgy, hogy a fiatalok keresztény értékek szerinti felnőtté válása ne sérüljön – fejtette ki dr. Wachalné Tóth Angéla az előadás kezdetén.

A program maga nem csupán egy iskolai szexuális felvilágosítás. Sokat merít a Billings Módszer tudományos alapjaiból, amely révén a nők megértik termékenységüket, megismerik testük működését. A férfiak számára ezáltal a női test nem alacsonyodik le szimpla szexuális szimbólummá, hanem értékévé válik.

A program témaköreinek hatékony feldolgozása segítséget nyújt a serdülőknek abban, hogy elfogadják saját testüket, s tiszteljék, értékeljék saját maguk és mások termékenységét. A szülők

számára nagy segítség, ha a fiatalokat iskolai program keretében is rávezetik erre az útra, s ott is hallanak az érintett témákról. Ennek a programnak ezáltal létjogosultsága van az iskolákban, megerősítve a család feladatát ezen a téren. Elsősorban a középiskolás fiatalok képezik a célkorosztályt, 13–16 éves korú diákokra lett kifejlesztve. Ugyanakkor a program kisebb kamaszok, valamint fiatal felnőttek számára is átadható. Arra azonban fontos ügyelni, hogy a fiataloknak minden esetben a korosztályuknak megfelelő információt adjuk át.

A fiatal kamaszok gyakran magukra öltik a környezetükből felvett szerepeket, stílusokat. Ami szimpatikus számukra, azt a személyiségük részeként magukba építik, amit viszont nem érznek kellemesnek, eldobják. A felnőttek, az oktatók, a szülők és szakemberek rendkívül fontos feladata, egyszersmind felelőssége, hogy ebben az időszakban olyan példákat adjunk számukra, amelyek értéket képviselnek, s így lehetőségük legyen azt beépíteni saját személyiségükbe. Amit itt fontosnak tartottam még elmondani, hogy az agy érési folyamata körülbelül 14-15 éves korban fejeződik be. Az agynak a homloklebeny területén van egy olyan központja, amit úgy nevezünk, hogy az előrelátó gondolkodás központja. Tehát ez a terület felelős az előrelátás képességéért. Ha ma megteszek valamit, előre tudjam, hogy mi lesz annak a következménye a jövőben. Ezért is fontos, hogy fiataljaink ezen ismeretek birtokában képessé váljanak érett, felelősségteljes döntéseket hozni, s legyenek tisztában tetteik következményével.

A program nevelő jellegű, egyetemes és keresztény emberi értékekre, illetve az emberi méltóság tiszteletére épül. Tartalmaz minden lényeges, tudományosan megalapozott információt, s az értékek átadásán alapul. Interaktív, hiszen a foglalkozások kisebb csoportokban valósulnak meg. Nem csupán ismereteket ad, de ösztönzi a fiatalot arra, hogy kérdéseket tegyen fel, ezáltal a kívánt irányba vezet a kommunikációt, a program céljainak megfelelően. Integrált, mivel összekapcsolja a személyiség összes (testi, érzelmi, közösségi, értelmi és lelki) aspektusát. Az ÉSZ-program életkorhoz és nemekhez igazított, és együttműködik a szülőkkel. Az oktatókkal szembeni legfontosabb elvárás a hitelesség, ami azt jelenti, hogy a képviselt elvek és értékrend szerint kell élniük.

Mi adja a program hatékonyságát? Leginkább az, hogy szilárd értékeken alapul. Az élet tiszteletére, családi, közösségi életre, a tisztaságra, a termékenységünk és szexualitásunk megértésére, sőt, élethivatásokra nevel. A témákat logikus sorrendben mutatja be és adja át, miközben biztonságos és elfogadó társas környezetet alakít ki a fiatalok számára. A foglalkozásvezetők pedig – hitelességük révén – tanúságot tesznek az általuk képviselt és átadott értékek mellett.

*Információk és további részletek:
<http://billings.hu/>
 Nadrai-Gergely Klaudia
 sajtóreferens
 Magyarországi Billings Központ*

Jézus is alkalmazta a szeretetnyelv eszközeit

A szeretet, a bizalom és az elfogadás hármasa az, amely egy család életének működését alapvetően meghatározza. Gyakran azonban nehéz feladat jól kifejezni a szeretetkapcsolatnak ezen mutatóit. A családban folyamatosan fejlődünk abban, hogy miként szeretjük az embertársunkat és Istent. A törekvés eszközeiként jelennek meg az elismerő szavak, a minőségi idő, az ajándékozás, a szívesség és a testi érintés. Merjük-e megélni ezeknek az eszközöknek a kibontakoztatását? Merjük-e a gondolatainkat, érzéseinket ezek segítségével kifejezni? Merjük-e ezeken keresztül a másik tudtára adni, hogy érdeklődünk iránta?

Jézus felismerte, hogy mire van szüksége az embereknek, és erősen alkalmazta a szeretetnyelv eszközeit. Bátrak voltak a szentek is, akik életében fontos szerepet töltöttek be ezen kifejeződések formái. Nézzünk néhány példát, hogyan lehet életünk mindennapjaiba beemelni a szeretetnyelveket.

Elismerő szavak

Boldog Batthyány-Strattmann László, családapa és orvos, elismerő szavakkal bátorította a rábizottakat, és lelkiileg is törődött a betegekkel. Orvosként nemcsak a beteg szemeket gyógyította, hanem arra is gondja volt, hogy a hit szemeit gyógyítsa, és nyitogassa azokat Isten titkaira. Munkáját gyakran ingyen vagy adományként végezte, elsősorban szegényeken. Mindemellett pedig mindig volt ideje a családjára.

Mit tanulhatunk tőle? Tevékenysége rávilágít arra, hogy Isten szava mindig elismerő szó. Isten sosem úgy méri a szeretetet, hogy „annyit érsz, amennyit dolgozol” vagy „annyit érsz, amennyit teljesítesz”. A világ gyakran sugallja azt az üzenetet, hogy „ha nem csinálsz semmit, akkor értéktelen vagy, értelmetlen vagy mások számára”. Míg a világ megpróbál leépíteni téged más javára, hogy másodrangú legyél, addig Isten az egyediséged, a pótolhatatlanságod titkát hangsúlyozza. Te kinek a szavára hallgatsz? Azokéra, akik fontosak számodra, vagy akik másodlagos szereplők az életedben?

Lényeges, hogy a szavak elismerő erejét felfedezzük: „azt csinálsz, amit akarsz” vagy „te nagyon értékes vagy, nagyon megbízok benned, ezért tedd, ahogy jónak látod”. Érezzük a különbsé-

get, igaz? Amennyiben a parancsolatokban, az egyház tanításában felismerjük Isten elismerő szavait, akkor azt mondhatjuk: „Tartsd meg a parancsot, mert értékesebb vagy, mint gondolnád”. Mi lehet az ember válasza erre? Az, hogy elismerjük az Istent.

Hogyan jelenhetnek meg az elismerő szavak egy családban? Ha nem dicsérünk meg egy gyermeket, akár tönkre is tehetjük. Ha egy gyermek nem kap megerősítést a jóban, hanem kizárólag a rosszban, akkor automatikusan a rosszat folytatja, hiszen csak ahhoz rendelkezik visszacsatolással. Ne mindig az eredményt dicsérjük, a tehetséget, hanem az erőfeszítést, a törekvést is értékeljük! Egy gyermek ki van éhezve arra, hogy megdicsérjék. Figyelnünk kell azonban arra, hogy az elismerést nem szabad tárgyiasítani, a szavaknak pedig olyan mértéket kell adni, hogy azok el ne laposodjanak.

Minőségi idő

Lisieux-i Szent Teréz szüleit (Louis Martin és Zélie Guérin) egyszerre avatták szentté, mivel különleges módon tettek tanúságot a házastársi és családi lelkiségről. Szegényeket hívtak meg ebédre, és látogatták a betegeket, lányukat arra tanították, hogy a szegényekkel, a kismizmizettekkel egyenrangúként bánjanak. Nem a munka, hanem az Isten, a gyermekek voltak fontosak. Mit tanulhatunk tőlük? Annak az üzenetét, hogy a másokra „pazarolt” idő soha nem kidobott idő. Annak az ajánlóját, hogy Jézus nem számon kér, hanem jelen van, és életeket változtat meg. Annak a felismerését, hogy aki időt tölt másokkal, képes kihozni tár-

sából a legjobbat. A minőségi idő egy olyan szeretetnyelv, amelyre a legtöbb embernek szüksége van, mégis elszomorító a mai világ helyzetképe, miszerint átlagosan naponta 10 percnél kevesebb, igazán minőségében eltöltött időt szán egymásra egy házaspár. Naponta kevesebb mint 5 percet tölt szülő a gyermekkel, és hetente kevesebb mint 5 percet nagyszülő az unokájával. Az Istennel megélt minőségi idő naponta pedig alig egy perc. Tegyük fel a kérdést! Hová rohanunk? Nem lehet mindig kifogás, hogy nincs időnk!

Testi érintés

Árpád-házi Szent Erzsébet Isten gyógyító érintéséről tett tanúságot. Magában hordozta az üzenetet, hogy Isten azt is megérinti, ami beteg, ami nem működik. Hiszen Ő a lehetőség, az újrakezdés, a mindig tovább Istene. Ne hagyjuk, hogy ez az érintés elkopjon a hétköznapok mozzanataiból. Emeljük be életünkbe az érintés gyógyító csodáját!

Ajándékozás

Az olasz származású Szent Gianna Beretta Molla édesanyaként tett tanúságot Isten és az élet szeretetéről. A

többgyermekes anya – két vetélést követően – ismét gyermeket várt. De az orvosok rosszindulatú daganatot diagnosztizáltak méhében. Három lehetőség állt előtte: eltávolítják a daganatot a magzattal és a méhvel együtt, amely azt jelentette volna, hogy Giannának nem születhet több gyermeke, vagy – meghagyva a későbbi szülés lehetőségét – abortálják a csecsemőt, és kivesszik a tumort, vagy pedig meghagyják a születendő gyermek életét, és csak a daganatot távolítják el. Gianna e harmadik, bár legkockázatosabb lehetőség mellett döntött. A műtét sikerrel járt, de Gianna és a magzat élete továbbra is veszélyben volt. Nagy bizalommal fordult Istenhez; egyetlen vágya az volt, hogy egészséges gyermeknek adhasson életet. Annak ellenére, hogy tudta, a gyermek kihordása nehéz lesz, mégis az élet mellett döntött, könnyöregve férjének, védelmezze az életet a lehetséges fájdalmas következmények ellenére is. A szülés után Gianna állapota minden kezelés ellenére napról napra rosszabbodott, majd ennek következtében elhunyt. A legnagyobb ajándékot, az életet adta, olyan Istentől jövő ajándékot, amely a lelki békéről és megerősödésről, a hitről és a reményről tanúskodik. „Kérjetelek, és kaptok”, sokszor nem hisszük el, hogy ez így van.

Nem merünk kérni, mert azt gondoljuk, nem érdemeljük meg, vagy azon aggódunk, hogy vissza kell adnunk cserébe valamit, vagy pedig félünk a sérüléstől, hogy ha kérünk, mégsem kapjuk meg. Higgyük el, hogy Isten ajándéka ingyenes, és meg nem érdemelt jóindulatból képes fakadni. Bízunk abban, hogy Isten óv bennünket, és tudja, hogy mire van szükségünk. Tanuljunk Tőle nagyvonalúságot, hogy amikor adunk, ne legyünk középszerűek, ne csak kipipáljuk a megajándékozottat, hanem látszódjon rajtunk a készület.

Szívesség

Szent József igaz és jó ember volt. A Teremtő az ő gondjaira bízta Jézust, akinek ugyan nem játszott szerepet a nyilvános működésében, de mégis sokkal több volt számára, mint egyszerű nevelőapa. A szó szoros értelmében nagy üdvtörténeti szerep jutott neki. Életét nem szeszélyből fakadó csodák jellemezték, hanem az, hogy megmutatta Isten jóságát. Katasztrófa úgy élni az életünket, hogy nem szeretjük önmagunkat, hogy azt gondoljuk, nem szeretnek bennünket mások, és nem szeret bennünket az Isten. Jézus ezt az érzést oldja fel, és nemcsak akkor tartogat számunkra segítséget, ha cserébe pro-

dukálunk valamit. Nemcsak akkor akar belépni az életünkbe, ha cserébe mi is szívességet teszünk.

Hogyan tudod a szeretetnyelveket gyakorolni, ajándékait és örömeit a maga teljességében megélni, illetve felismerni másoknál azért, hogy egy élő bizalomra, elfogadásra és szeretetre épülő kapcsolat alakulhasson ki? Három praktikus helyzet, amelyet figyelj meg magadon:

– Figyeld meg, miről panaszkodnak veled kapcsolatban a leggyakrabban!

– Figyeld meg, hogy a társad hogyan fejezi ki neked a szeretetét? Mivel mutatja ki?

– Figyeld meg, hogy a társad mit kér leggyakrabban, és mire reagál legrosszabbul?

Próbálkozz, és tanuld meg!

Kálmán József, a debreceni Szent Család-templom plébánosának előadása a Debreceni Egyetemen Debreceni Római Katolikus Egyetemi Lelkészség által meghirdetett „Családi életre nevelés” c. tárgy keretében hangzott el.

Az előadást lejegyezte:

Szilágyi Eszter

Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Az orvos, aki műtét közben is figyel a jézusi inspirációkra

Beszélgetés dr. Csókay András agykutató, idegsebésszel

A bangladesi sziámi ikrek szétválasztásának alapötletét is a Jézus-imában kapta dr. Csókay András agykutató, idegsebész, aki azt is elmondta, a műtét közben jött 4-5 sebési ötlet után elgondolkodott azon, hogy tulajdonképpen nem is tudja, ki végezte a műtétet, ő vagy Jézus.

A mély imában megtapasztalt inspirációkról, hétköznapi misztikáról, a születés misztériumáról, a szenvedés teremtő energiájáról is beszélgetünk a nemzetközi szinten is magasan elismert Csókay András orvossal, aki a közelmúltban hitéről, a rózsafüzér-meditáció ajándékairól tanúságot tett a nyíregyházi Szent Imre római katolikus köznevelési intézmény pedagógusainak és diákjainak.

– A testből, szellemből és lélekből álló ember életét a születés misztériuma veszi körül, a földi életre, majd az örök életre születik, közben számtalan esetben megélheti – pl. egy testi-lelki betegségből – az újjászületés valóságát is. Ennek fizikai megtapasztalása legjobban tetten érhető az orvostudományban.

– A születés valóban egy misztérium. A legnagyobb csoda, amikor a világra születik egy ember. De sajnos – ha orvosokról, egészségügyről, kórházakról beszélünk – nem lehet kikerülni az abortuszt, amikor mesterségesen meggátoljuk, hogy az anyaméhből világra szülessen az ember. A mérhetetlen sok abortuszon – ha a számokat nézzük – a családtámogatások és egyéb rendelkezések valamit enyhítenek, de ez nem a politika feladata, a kérdést nekünk, embereknek kell uralnunk, és egymással megértetni, hogy az emberi élet hol kezdődik. A megoldás nagyon egyszerű. Erre mindig akkor döbbenek rá, ami-

kor átgondolom, hogy nincs olyan pár, házaspár, vagy egyedülálló anya, aki a nyolcéves gyermekét kidobná azért, mert anyagi vagy párkapcsolati gondjai vannak.

– Az anya a fogantatás pillanatától kezdődően a néven nevezhető gyermekét hordozza. Sok mozgalom van, amely egyéni harcot folytatva hirdeti a fogantatás pillanatától kezdődő emberi életet.

– Igen, ez nagyon dicséretes, talán ez is segít abban, hogy tudatosodjon mindenkiben, hol kezdődik az emberi élet. Nagyon széles társadalmi összefogásra és hozzá a pedagógia, a jog és maga az orvostudomány támogatására lenne szükség ahhoz, hogy az abortuszt megakadályozzuk. Kocsmai tárgybeszédé, közéleti témává kellene tenni ezt.

Azt se felejtjük el, hogy ebben van egy kollektív helyzet. Amíg a sok születéskorlátozás, keményebben fogalmazva mérsárlás történik a kórházakban, addig nem tud bejönni Jézus

az életünkbe. Én egyénileg hiába beengedem a szívembe, otthonomba, családomba, ha kollektíven az ország nem tudja ezt megtenni, akkor nagyon nehéz előrelépni. Minden probléma ebből fakad. Ezért vannak a borzalmas politikai csatározások; ez Európa bajának is az eredője. Pontosan azért, mert a fogantatást, születést nem tisztelik.

Maga a fogantatás is születés. Mindig várom, hogy a Gyümölcsoltó Boldogasszony napját (Jézus fogantatásának, illetve a születése hírüladásának főünnepé) – amit egyébként megünnepelünk – az Egyház még hangsúlyosabbá tegye, mert ez is segítene, hogy még jobban a köztudatba kerüljön az emberi élet kezdete. Jézus akkor lépett be az emberi történelembe, amikor az angyal Máriának megjelenik, és amikor az Ige testté lett.

– A kérdés azonban, hogy hol kezdődik az emberi élet, nemcsak filozófiai vagy teológiai kérdés.

– 1962-ben Watson, Crick és Wilkins nyerte el az orvostudományi Nobel-díját, akik felfedezték a DNS-spirált, az örökítő anyagot, amely már jelen van a fogantatáskor, az emberi élet kezdetekor. Tehát tudományosan is bizonyított, hogy pontosan ugyanazt a DNS-t találom meg az agysejtjeimben, mint ami pl. a körmömben, vagy az ember életének első sejtjében.

Az a baj, hogy ezt a sok szerencsétlen édesanya és édesapa nem tudja, de még az orvosok sem.

– Az elmenetel, az örök életre születés is misztérium, amit az elszakadás miatt fájdalom, szomorúság vesz körül. Tapasztalja-e azt, hogy az ember vágyik az örök életre?

– Érdekes tapasztalataim voltak az afrikai missziókban, ahol a temetés ünnepként van jelen az emberek életében. A keresztény Afrikában sokkal erősebb a szív hite, mint az értelem hite; ez a feltámadás misztériumának mély megéléését jelenti, és az örömmel együtt eltűnik a halállal szembeni averzió. Ha megélem a mindennapokban a feltámadás örömét, akkor miért félnék a haláltól? Nem igaz?

– A közösség, család számára ünnep, de öröm-e az elmenő ember számára is?

– Igen, abszolút. A halált az élet ugyanolyan részének tekintik, mint a házasságot, születést stb. Persze, mondják, hogy nincs mit veszteniük, mert akkora nyomorban élnek. Ez igaz, de az európai ember akkor is fél a haláltól, ha nyomorban él.

– És az ateisták?

– Nagy bátorság kell az ateizmushoz, de az a baj, hogy a keresztények is félnek. Állítólag statisztikai adatok is igazolják, hogy a keresztények nem hiszik el a feltámadást, pedig ez a hitünk alapja. A feltámadás egy nagy misztérium, de megvannak a tudományos bizonyítékai is.

– Jézus egyik alkalommal ezt válaszolja Nikodémusnak: „Aki nem vízből és (Szent)lélekből születik, az nem megy be az Isten országába. Ami a testből születik, az test, ami a Lélekből születik, az lélek. Ne csodálkozz azon, hogy azt mondtam: újjá kell születnetek.” (Jn 3,5-7). Az ember az újjászületés misztériumát megtapasztalhatja a megtérése, testi-lelki gyógyulása során is.

– A megtérés születését én is átéltem, de valóban úgy van, mint ahogyan mondják, hogy minden születés véres, benne van a fájdalom, a szenvedés, az előző életforma feldolgozása. A tékozló fiú megtérése is egy új életre születést jelent.

15 éves koromig rendszeresen jártam misére, gyóntam, áldoztam. Akkor ismertem meg életem legnagyobb szerelmét, aki most is a feleségem. A probléma ott kezdődött – ami a mai fiatalokról is elmondható –, hogy indul egy gyönyörű lelkiséggel, egy csodála-

Dr. Csókay András

tos diákszereléssel, teljes ragyogással, de bekúszik a lelkiségbe az egyre erősödő testiség. Éppen emiatt elmaradtak a gyónások, ennek következtében a szentáldozás, majd a misére járás és a napi ima is. Ha elhagyjuk ezt az edzést, lecsúszik az életünk. Így van ezzel a világbajnok boxoló is, ha elhagyja az edzéseket, kiütik. Nagyon fontos, hogy erre odafigyeljünk.

25 év kihagyás után, 42 évesen keztem el újra járni templomba. Én is nagy utat jártam be, mint a tékozló fiú, egyik legnagyobb bűnöm volt, hogy abortuszra bátorítottam az anyákat..., és miután felépítettem a disznóólomat, valahogy visszakeveredtem, és le tudtam térdelni Isten elé, így fohászok: Atyám, fo-

gadj vissza a házába! A tékozló fiúnak ennyit kell tennie.

Budapesten a Rózsafüzér Királynéja-templomban van egy gyönyörű nagy kereszt, és ott, a kereszt előtt mély bűnbánatba estem. Megmondom őszintén, ez a kereszt rám bölintott, és azt mondta: „Menj, és ne vétkezz tovább.” Ez egy misztikus élmény volt, ami 180 fokot fordított rajtam. Onnantól elindult a normális életem, újra visszatértem a gyermekkorom hitéhez, ekkor találkoztam ismét Krisztussal, az igazsággal.

– Önt a Jóisten felhasználta, hogy megtérése után tanúságot tegyen hitéről. Sok meghívást kap.

– Sokat gondolkodtam ezen, hogy amikor megtörtént a megtérés, és elis-

merem a nagy bűneimet – 21 évvel ez előtt –, elindultam a világosodás útján, és akkor azt hittem, hogy bennfentes lettem, ebből pedig kinőtt egy vallási gőg. Jobbnak éreztem magam másoknál; azt gondoltam, Isten kiváltképpen szeret engem, és különb vagyok, mint a többi ember. Ettől engem az örületes fájdalom szabadított meg. Előtte nagyon jó kereszténynek tartottam magam, de a kisfiam halála után rájöttem, hogy nem vagyok az. A vallásos gőgöt a szenvedés lerántotta rólam. Most már védekezem ellene.

– **Mert újra átválthat gőgbe ez a vallásos érzület?**

– Igen. Iszonyatos kísértés ez az ember életében. Pillanat alatt visszaesik az ember. Ezért jó a bűnbánat, a Jézus-ima, amely ebben is segít.

– **Említette a misztikus élményét. Ön szerint bárkinek lehetnek ilyen megtapasztalásai?**

– Hogyne! Az az Isten, aki a semmiből létrehozza az egész univerzumot, pont az ne tudná ezt megengedni? A hétköznapi misztikus élmények mindig váratlanul érkeznek, nagy jelentősége van, és ami a legfontosabb: meg kell kérdezni a lelkivezetőt, hogy bele illeszthető-e az evangélium tanításába. Mert ha nem, akkor el kell dobnunk, mert az ördögtől való.

Tehát, hogyan jutok közel a bennem lévő igazsághoz? Két dolog segít ebben, az egyik a bűnbánat, a másik pedig a szenvedés teremtő energiája.

Marci fiamnak 10. születésnapja volt, vártuk a keresztszülőket. Amikor megérkeztek, elkezdtek szólongatni: „Marci, hol vagy?” – de nem jelentkezett. Kimentem a kertbe, hogy megkeressem, és megtaláltam a medencében a húszcentis vízben megfulladva. Mit mondjak, borzasztó dolog volt; tragédia. Egy órán keresztül próbáltuk újraéleszteni, de nem sikerült.

A tragédia drámává szentelődött.

A szenvedés elől mindenki menekül. Ha a sorsszerű szenvedésben azt tudod mondani, hogy „Uram, nem tudom, miért, hogyan történhetett ez, de Te biztos jobban szeretsz engem, és elfogadom”, akkor meg fogod kapni azokat az érzelmi tapasztalásokat – misztikus tapasztalatnak hívjuk –, amit gyerekkorodban szinte naponta kaptál, csak nem emlékszel rá.

A haláleset után három héttel, amikor ott álltam az urnával a temetkezési vállalat előtt, az utca túloldaláról átkiabált Marci fiam, és azt mondta: „Nyugodj meg apu, Jézus karjaiba hullottam.” Joggal kérdezhetik azt, hogy ez nem egy légből kapott dolog-e, vajon

megbolondult ez az ember? Nem. Nem bolondultam meg. Mi most ugyanabban az öröklétben vagyunk, amiben azok a szeretteink vannak, akiket már a Jóisten magához szólított. Egy mély tapasztalásban hogyan lehetne átjárás?

– **Isten a jelenben van. A hétköznapi misztikus élmény is a jelenben tapasztalható meg. Hogyan?**

– Marci halála óta, 5 és fél éve tapasztalok misztikus élményeket. Előfordult, hogy szentségimádás során a Szentostyában Jézus arcát láttam, aki mellett ott volt a kisfiam is. Ezt két alkalommal is megtapasztaltam. A szenvedés rávitt arra, hogy nagyon elmélyedjek az imában. Addig is ismertem a kontemplatív imádságot, de nem gyakoroltam. Mára már eljutottam oda, hogy a Jézus-imát: „Uram, Jézus Krisztus, Isten Fia, könyörülj rajtam, bűnösön!”, vagy a rövidített változatát – kilégzésre Jézus, belégzésre Krisztus – majdnem egész nap mondom. Akár egy előadás, vagy műtét közben összeszedettség ad, mert nem a saját bajomra, a buta érzéseimre, kísértéseimre figyelek, nem azon gyötrődöm, hogy jobb akarok lenni másoknál, hanem csak Jézusra koncentrálok. Ennek köszönhetően tudom, hogy vannak kísértéseim, félelmeim, de nem hatnak rám, nem tudnak irányítani, uralkodni rajtam, hanem csak

vannak. Jézusra figyelve hagyom, hogy átjárjon az élet, gyógyítson, hagyom, hogy a Teremtő működjön bennem, és hogy jöjjön a kreativitás, az intuitív gondolat. Tanulni kell, hogy praxissá váljon az ember életében, hogy ha egy nehéz helyzetbe kerül, azonnal eszébe jusson. A kontemplációnak véreddé kell válnia.

Jálics Ferenc SJ atya azt mondta, akik nem hisznek Istenben, azoknak azt javasolja, hogy válasszanak ki maguknak egy jó földi példaképet, és annak a nevét mondogassák. Egy kicsit ezzel is beljebb lehet jutni.

– **Aztán egyre beljebb és beljebb, míg nem elérnek Istenhez.**

– Nem tudhatjuk. Egy mélyen meditatáló buddhista talán sokkal közelebb van Jézushoz, mint egy felületes keresztény. Jobban hallja Jézust, annak ellenére, hogy nem tud róla, de csak azért, mert időt, fáradságot szán a mély imára.

– **A szenvedés megtapasztalása sokat segít ebben.**

– Segít, de az is elérkezik erre a szintre, akit nem ért nagy szenvedés. A kitartó imádság, míg rátalálok az abban való összeszedettségre, sokszor szenvedéssel jár. Amikor a kisfiam meghalt, én egy csúszdán hirtelen abba a mélységbe jutottam, amiért pl. a sivatagi atyák 10 éven át imádkoztak. De itt a sorsszerű szenvedésről beszélünk, ami kegyelem Istentől.

– **A rendszeres, komoly imádkozás – az Istennel való kapcsolat erősödésében – inspirációként is segíti életünket akár egy probléma megoldásához, vagy egy új ötlethez, mintegy mozgósítva az isteni erőket bennünk, aminek jelenlétéről Henri Boulad SJ atya evidenciaként vall. Milyen megtapasztalása van ezzel kapcsolatban?**

– Igen, a kreatív ötletek akkor jönnek, ha az ember közel kerül az élő igazsághoz. Szoktam mondani, hogy a tudomány is az igazság szférájába tartozik, de felfedezéseivel csak rátalál arra az igazságra, amit Isten már megalkotott. Ha tehát az ember mély imagyakorlatokat végez, megközelíti Istent, az abszolút igazságot, akkor ne csodálkozzon, ha tudományos felfedezéseket tud tenni. Ez nálam mindig bejött. Két ilyen sebészeti beavatkozás – a koponyasérülteknél az éralagút-módszer és egy speciális mikrosebészeti eljárás – rózsafüzér-meditációban jött. Tudományos világkongressz-

uszokon első díjat nyert módszerekről rengetek közlemény született. Ilyen mély rózsafüzér-imádkozás alatt született az állandó bonctermi gyakorlat ötlete is. Egy nehéz eset kapcsán, amikor megoldásért imádkoztam, rám szólt Jézus, hogy: menj be a boncterembe!

– **A fejkénél összenőtt bangladesi szíami ikrek szétválasztását végző Cselekvés a Kiszolgáltattakért Alapítvány magyar orvos csapatának tagja volt. Interjúk során elmondta, hogy a műtétet megelőzően és közben is sokat imádkozott.**

– Slágertéma most a szíami ikrek szétválasztása. Az, hogy egyáltalán el mertük vállalni a műtétet, azt Jézus mondta nekem a Jézus-imában 2017 november 30-án Bangladesben. A műtét az első pillanatban lehetetlen megoldásnak tűnt, rajta volt a tudományos világhálón is, de semmilyen orvoscsapat nem jelentkezett be, hogy elvégezze, és akkor történt velem egy csoda. Elkezdtem imádkozni a Jézus-imát, éreztem, hogy egyre mélyebben imádkozom, és egyszer csak Jézus bement, hogyan kell megcsinálni a műtétet: katéterrel az ereken át tesztelni kell, hogy ha elzárók egyet, van-e vénás elfolyás stb..., és így, pontról pontra sikerült véghezvinni a folyamatot. Ehhez kellett dr. Hudák István specialista kollégám, aki ezt meg is tudta csinálni, és dr. Pataki Gergely plasztikai sebész. Az én feladatomban az agy szétválasztása volt. 15 éve végzem a bonctermi gyakorlatokat, ami szintén segített ebben, és hozzáteszem, 300 friss halotton végeztünk próbaműtéseket. A 33 órás műtét – ebből 26 óra volt a tiszta műtéti idő – 22. órájában borzasztó fáradt voltam, de átsegített a holtpontra a Magyarországról érkező háttérima, valamint az állandóan mondott Jézus-ima.

Utána legalább 4-5 olyan sebészeti ötlet jött a Jézus-imában, amelyek nagyot lendítettek a sikeres műtéten, közben ez adott új erőt, új megfontolást. Tulajdonképpen nem is tudom, ki végezte ezt a műtétet, én vagy Jézus. Adtam a kezeimet, a 30 év idegsebészeti tapasztalatomat, de a kreatív ötleteket Ő adta. Ez a hit és tudomány egysége. Semmi különös nincs az inspiráció megtapasztalásában; ezt bárki átéli, átélheti, akár egy édesanyának, vagy bármilyen munkát végző embernek segítségére lehet.

A kreatív energiáinkat, intuitív gondolatainkat hihetetlenül felerősíti a mély ima. 2016-ban Medugorje-ban a Mladifesten találkoztam egy afrikai atyával, aki elmondta, náluk, Afrikában negyvenszeres az orvoshiány. Innen jött a missziós gondolat, és 2016 karácsonyán már ott tébláboltam Nigéria közepén. Bejártunk kilenc katolikus kórházat, ahol szörnyű körülmények fogadtak bennünket. A kezdetleges állapotok miatt nagyon nehéz ott a műtéseket elvégezni.

Még hadd említsem meg Kalkuttai Teréz anyá példáját is, aki megalapította a Haldoklók házát a 40-es években. Ő egy pályaudvaron fekvő hajléktalan arcában látta meg az Úr Jézus arcát, és azt hallotta: „Szomjazom”. Ez az egy megtapasztalás elég volt ahhoz, hogy felépítse a rendjét, és végigvigye élete nagy munkáját, úgy, hogy évtizedekig lelki szárazsággal gyötörte.

– **Mikor szokott elmélyülni az imában?**

– A reggeli ébredés után rövid dicsőítéssel kezdem a napot, majd 15 percig a Jézus-imát, ezután a Szeretláng-rózsafüzért és az Irgalmasság-rózsafüzért mondom el. Ez kb. több mint egy óra hosszáig tart. Csak így tudok elindulni, érezve az ima, a forrás erejét, amiből merítek, és ahonnan működik az életem. Természetesen egész nap fohászkodom, a Jézus-imát folyamatosan mondom. Majd este mindig meghallgatom Barsi Balázs atya egyik prédikációját, és azt imádsággal és gregorián ének meghallgatásával zárom. Sajnos, mindennap nem jutok el szentmisére, csak heti 1-2 alkalommal a vasárnapon túl.

Fontos, hogy megpróbáljunk törekedni a mély imádságra, ne csak elhadarjunk. Nem könnyű mélyen imádkozni, mert a mély imádságban egyfajta kiüresedést tapasztalunk meg, és fontos, hogy akkor gondolatmentessé váljunk, mert csak így tudjuk meghallani Jézus szavát. A gondolatokat nagyon nehéz visszatartani. Ha sikerül, akkor megérkezhetünk a belső valós énkörhöz, ahol létrejöhet a találkozás a Szentháromságos egy Istennel, és odaülhetünk negyediknek az asztalhoz az Atya, a Fiú és a Szentlélek mellé.

Kovács Ágnes
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

ÚJRASZENTELTÉK A NYÍREGYHÁZA-BORBÁNYAI TEMPLOMOT

Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök újrászentelte a Nyíregyháza-Borbányán található Szent László-templomot december 1-jén, advent első vasárnapján.

A szentelési szertartással egybekötött szentmisén részt vett Bosák Nándor nyugalmazott püspök atya, Pankotai József plébános, Törő András püspöki titkár, Kovács Levente kamilliánus szerzetes, Janka György, a görögkatolikus testvéregyház képviselője, Beregi István nyugalmazott parochus, Mihálka György festőművész, a tervezési és kivitelezési munkákat végző cégek képviselői és az egyházközség hívei.

A szertartás a bejáratnál kezdődött, ahol a templom kulcsát ünnepélyesen átadták Palánki Ferenc megyéspüspöknek, majd ő azt Pankotai József plébános gondjaira bízta, jelképezve az ismételt megbízást a templomhoz tartozó közösség vezetésére.

Az asszisztencia és a hívek csak ezután léphettek be a templomba, amely zsúfolásig megtelt örvendező, ünneplő

emberekkel. Ezután a főpásztor vizes szentelt, majd meghintette a híveket, a falakat és az oltárt is.

Az igeliturgia sem a szokványos módon kezdődött. Püspök atya az olvasmányos könyvet felemelve mondta: „Istennek ez a háza visszhangozza mindig az Ő igéjét, amely feltárja előttetek Krisztus titkát, és üdvösségünkön munkálkodik az Egyházban.” Ezt követően hangzott el az olvasmány, a szentlecke és az evangélium.

Palánki Ferenc megyéspüspök homíliájának bevezetőjében a templomszentelésért adott hálát, és örömét kifejezve így fogalmazott: Ez az egyházi év is jól kezdődik. Csodálatos dolog az Egyház életében a templomszentelés, mert általa tartozhatunk egy közösséghez, lelki templommá növekedhetünk, befogadva Isten igéjét a szívünkbe, hogy szó-fogadók és annak továbbadói legyünk. Isten Igéje megtestesült, közösséget vállalt velünk, megváltott és részesít bennünket az Ő életében, megmutatva, hogy embernek lenni isteni dolog. Ennek ünneplésére készülődünk az adventi időben.

A készülődés azt jelenti, hogy a mai napon kell a világosság útján járni, ezért ébredjünk fel álmunkból, amire Szent Pál apostol is figyelmeztet (vö. Róm 13,11-14). Isten a mai napon szólít meg bennünket; most kell jó embernek lennünk. Advent annak az ideje, hogy átgondoljuk, kiben vagy miben hiszünk, ki vagy mi áll életünk középpontjában, kihez igazodunk, és fel kell készülnünk arra, hogy mindig készek legyünk a jóra – hangsúlyozta a megyéspüspök.

Van, aki elodázza a megtérését; neki szól Jézus példabeszéde Noéről (vö. Mt 24,37-44), aki a nagy szárazságban kezdett el bárkát építeni. Mindenki kinevette, de ő hitt Istenben, és megmenekült.

Ezután Ferenc püspök a templomot – amely előtérből, templomhajóból és szentélyből áll – bárkához hasonlította, ahová mi már beléptünk, mert nem akarjuk, hogy készületlenül érjen bennünket az Úr második eljövetele. Erre nemcsak, készülni kell, hanem készek akarunk lenni rá életünk minden pillanatában. Hogyan alakítsuk ki ezt a készséget magunkban, hogyan legyünk szolgálatra készek? Tegyük jót másokkal, gyakoroljuk a szeretet cselekedeteit, az igazi jóságot. Nagyon fontos, hogy ne csak a világi dolgokra figyeljünk, hanem Isten jelenlétére, mert Ő a jelenünkben van. Ezt jelenti a mások szolgálatára való készenlét, amelyben Jézus Krisztus a példa, aki mindenkinek a szolgálója volt.

Adventben bőséggel kínálkozik alkalom arra, hogy erre odafigyeljünk. Legyünk az ő üzenetének hordozói, hirdetői, szeretetének hiteles tanúi. Járjunk az Úr világosságában itt és most, és keressük fel Noé bárkáját, ahol életadó kegyelmet, megmentő és megváltó isteni erőt kaphatunk személyes és közösségi

Mihálka György

életünkhöz is – fejezte be gondolatait Palánki Ferenc megyéspüspök.

A jelenlévők a Hitvallás után közösen elénekelték a Mindenszentek litániáját, majd az oltár és a templom falainak megkenése előtt a főpásztor a felszentelő imát mondta el: „...Most esengve kérünk tehát, Urunk, az ég minden áldásával áraszd el ezt a templomot és az oltárt, hogy templomunk szent hely maradjon mindenkor, és az oltár Krisztus áldozatára állandóan készen álljon...”

Ezután az oltárra öt krizmával megkent helyre gyertyából készített kis keresztek és tömjénzemeket helyeztek, amelyeket a főpásztor gyertyával meggyújtott, majd megfüstölte az oltárt.

A szentmise alatt ez idáig nem égtek a lámpák és a gyertyák sem, így a templom kivilágítása, majd az oltár feldíszítése és a gyertya meggyújtása is az ünnepi mozzanatok része lett. A szentelési szertartás az áldoztatás után történő tabernákulum megáldásával zárult.

A szentmise befejező áldása előtt Pankotai József plébános hálát adott elsősorban Istennek a templom megújulásáért, majd köszönetet mondott a támogatókért, adományokért, a kivitelezők, tervezők munkájáért, és mindazok szolgálatáért, akik a felújítási munkálatok során az egyházközség segítségére voltak.

A közel 100 millió Ft-os beruházás a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, valamint egyéni adományok és a hívek fel-

ajánlásainak köszönhetően valósult meg.

A modern stílusban felújított különleges, impozáns belső tér berendezési tárgyai mellett a legszembetűnőbb a Mihálka György festőművész által megálmodott és kivitelezett Szent László a két angyallal oltárkép és a feltámadással kiegészített 15 stációs keresztút.

A művész elmondta, munkája során a formai egységre törekedett, figyelembe véve a több mint 30 éve, letisztult geometriai elemekre épült, modern templomot. Ehhez igazította a fekete-fehér szín- és formavilágot, amely az oltárképnél kézzel egészült ki, lebegősebbé, égvé téve az alkotást. A stáció képei festett, fekete-fehér tustechnikával, hőkezelt üvegre készültek.

A magát istenes festőnek mondó Mihálka György művész készítette a máriapócsi római katolikus templom stációit is, hasonló stílusban.

A zöldövezeti városrészben található Szent László-templomot és a mellette lévő plébániaépületet 1983-ban Csépanyi Ferenc, Nyíregyháza akkori plébánosa építtette Szent László tiszteletére.

Pankotai József

A templom – Pankotai József jelenlegi plébános irányítása alatt – modern stílusban, teljes arculatában megújult. A külső és belső átalakítás során kicserélték a nyílászárókat, megújult a tetőszerkezet, fűtéskorszerűsítés történt, új burkolatot kapott a templom belső tere. A szentély teljes berendezését – az oltárt, felvassóállványt, tabernákulumot, oltárképet, valamint a keresztúti stációk képeit – kicserélték, és kialakítottak egy hangszigetelt, üvegfalú gyóntatószobát is.

A plébániát 1994–95-ben kolostorrá alakították át a Kamilliánus Rend magyarországi közössége részére. Néhány évvel később a szerzetesek átköltöztek a nyíregyházi Szent Kamill Rehabilitációs Központba, így az épület jelenleg lelkipályázatos házként működik.

A templom, amelyet Várad József plébános 1997-ben kívülről, majd 1999-ben belülről is felújított, 2019-ben már a Pankotai József plébános irányítása alatt működő Kertvárosi Plébániához tartozik.

Kovács Ágnes
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Nyolc napon keresztül, 2019. október 25.–november 1-jéig ünnepeltek az ajaki hívek templomuk felszentelésének 200. évfordulóján

A programsorozatban Gáspár Mátyás, Ajak plébánosának vezetésével a településről elszármazott papok – Takács András, dr. Dolhai Lajos, Hasulyó János, Zubály Lajos, Bákonyi János – aktív részesei voltak az ünnepségnek az egyházközség lelki megújulására szolgáló előadásaikkal, szentségimádások, lelki gyakorlatok vezetésével.

Az eseményekről részletesebben Hasulyóné Rutkai Éva sajtóapostol számol be, amely a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye honlapján www.dnyem.hu olvasható.

„Ha csak megérinthetem a ruháját, meggyógyulok”, Gyógyító szentmisét mutatott be Varga János SVD verbita szerzetes atya Gáspár Mátyás plébánossal, valamint Galsi János és Takács András atyákkal együtt a betegeknek.

P. Varga atya 2003 óta missziósként Argentínában teljesít szolgálatot. Háromévente látogat haza Magyarországra.

Védőszentjükre, Szent II. János Pál pápára emlékeztek a helyi katolikus általános iskola és óvoda tanulói és gyermekei, tanáraikkal, papjaikkal, és szentmisén vettek részt.

A hét koronája a „Szent Kamill Leányai” Szerzetes Intézmény ajaki letelepedésének ünnepe volt, amely során Palánki Ferenc megyéspüspök ünnepi szentmisét mutatott be, majd megáldotta a közösség új otthonát.

A Kamilliánus estén György Alfréd kamilliánus atya, az osztrák és magyar kamilliánus rendtartomány provinciálisa és Madre Zelia Andrighetti, a Szent Kamill Leányai szerzetesközösség kongregációjának legfőbb elöljárója tartottak előadást. A szentmisét György Alfréd atya mutatta be.

A szeretetben megélt, odaadott élet boldog élet – Ajakon telepedett le a „Szent Kamill Leányai” szerzetesközösség

A 200 éves templomuk születésnapját ünneplő ajaki Nagyboldogasszony egyházközség egyhetes ünnepsorozatára felkerült a korona a „Szent Kamill Leányai” Szerzetes Intézmény rendházának megáldásával november 1-jén, Mindenszentek ünnepén. A rangos eseményen Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök mutatott be ünnepi szentmisét, amelyen jelen voltak az egyházközség jelenlegi és elszármazott papjai, köztük dr. Dolhai Lajos atya, az Egri Hittudományi Főiskola rektora, valamint György Alfréd kamilliánus atya, az osztrák és magyar kamilliánus rendtartomány provinciálisa, Madre Zelia Andrighetti, a Szent Kamill Leányai szerzetesközösség kongregációjának legfőbb elöljárója, az ajaki és vendég kamilliánus nővérek, az egyházmegye más szerzetes közösségeinek, társulatának képviselői.

A szentmise elején Gáspár Mátyás plébános köszöntötte a jelen lévő Szent Kamill Leányai – Mildred Pallega Bulaloc Fülöp-szigeteki, Nirmala Lakshmi

Namarapu és Mary Mangaly Chakku indiai, Lucia Wolf és Silvana Pizzolato brazil, Tózsér Laura magyar – nővéreket, akik közül négyen költöznek be az 1826-

ban épült, felújított régi plébániaépületbe, amelyet rendházzá alakítottak át, és karizmájuknak megfelelően szolgálják az egyházközség betegeit. A nővérek korábban Nyíregyházán szolgáltak.

Az ünnepi alkalomra készült két érem a templom felszentelésének 200. évfordulójára, valamint a Szent Kamill Leányai szerzetesközösség kolostorának alapítására fog emlékeztetni. Mátyás atya arról is tájékoztatta a jelenlévőket, hogy – a Szent II. János Pál pápa vérereklyéje mellett – mostantól a hívek Giuseppina Vannini rendalapító csontereklyéje előtt is fohászhatnak.

Mátyás atya boldog papnak mondja

magát, amiért köszönetét is kifejezte a megyéspüspöknek, hiszen ajaki szolgálata alatt került a helyi köznevelési intézmény egyházmegyei fenntartásba, valamint a jelen esemény is különleges lehetőséggel gazdagítja az egyházközség, a település életét.

Palánki Ferenc megyéspüspök homíliáját a 200 éves ajaki templomra irányítva hangsúlyozta, falai között számtalan ember kérte Isten kegyelmét, áldását, kutatva akarát, és most mi vagyunk, akik ugyanezért fohászok, és szeretnénk, ha a mi életünk is imádság lenne.

Az olasz származású Giuseppina Vannini nővért (1859–1911), a Szent Kamill Leányai rend alapítóját 2019. október 13-án avatták szentté Rómában. Az ő példája arra bátorít bennünket, hogy nekünk is sikerülhet szentté válnunk. Egy történeti adat szerint a világon eddig mintegy 80 milliárd ember élt, nem tudjuk, hogy közülük mennyien lettek szentek. Amikor Jézust megkérdezték: „Uram, ugye, kevesen üdvözülnek?” Ő ezt válaszolta: „Igyekeztek a szűk kapun bejutni” (Lk 13,24). Mert nem az a kérdés, hogy milyen sok szent van, hanem az, hogy én szent leszek-e. A szentek példáját látva kell hogy erősödjön bennünk a vágyakozás, hogy közéjük tartozzunk – fogalmazott a megyéspüspök.

Szentnek lenni azt jelenti, Istenhez tartozni. Minden szent emberként indult el ezen az úton, és voltak olyanok, akik tudtak együttműködni Isten kegyelmével. „Hát akkor ki üdvözülhet?” – tették fel ismét a kérdést Jézusnak, aki így válaszolt: „Ami az embernek lehetetlen, az az Istennek lehetséges” (Lk 18,26-27). Az ember önerejéből nem tud üdvözülni, de

ha befogadja a megváltást, Jézus Krisztus kegyelmét, akkor ezzel együttműködve lehet szent. Az ember arra kapott meghívást, hogy Isten életében részesüljön már itt a földön. Jézus nem azt ígérte, hogy az üdvösség útja könnyed lesz. Vállalva a mindennapos kereszthordozást, áldozatot, megtapasztalva mások, de leginkább saját gyengeségünket, kövessük Őt, aki szentté akar bennünket tenni. Erre egyetlen lehetőségünk van. Éppen ezért mindig jól kell élni, jól szeretni, jól választani hivatást, ahhoz hűségessé lenni, és jól kell meghalni.

A szentmise befejező áldása előtt Madre Zelia Andrighetti, a Szent Kamill Leányai szerzetesközösség kongregációjának legfőbb előjárója is köszöntötte a jelenlévőket. Nagy örömét fejezte ki azért, hogy néhány nappal Giuseppina Vannini nővér szentté avatása után egy új rendház megalapítását ünnepelhetik. Mint fogalmazott, a gondviselő Isten szeretete vált jelenvalóvá ezáltal, majd nagy tisztelettel megköszönte az egyházmegye, az egyházközség, valamint az ajaki hívek lelki és anyagi támogatását.

A „Szent Kamill Leányai” Szerzetes Intézmény ajaki rendházának alapkövetését 2017. március 19-én ünnepelték. Palánki Ferenc debrecen–nyíregyházi megyéspüspök helyezte el az épület alapkövét, és szentmisét mutatott be.

A nővérek Gáspár Mátyás plébános meghívására 2008 óta aktív részesei az egyházközség életének; ez adta az ötletet, hogy Nyíregyházáról átkerüljön a székhelyük Ajakra. A rendi előjárók engedélyével elkezdődtek a majdani rendház építési munkálatai, 2013-ban egy régi plébániai épületet kezdtek el saját erőből felújítani, amely több mint húsz éven át

üresen állt. A költségeket pályázatból finanszírozták, valamint a plébánia anyagi hozzájárulása, a hívek adománya mellett számíthattak a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye támogatására is.

*Örömhír Sajtóiroda
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye*

Marosi István címzetes esperes, nyugalmazott plébános életének 68., áldozópapságának 43. évében, 2019. október 9-én a Szent Útravalóval megerősítve, a nyíregyházi kórházban hazatért Urához és Istenéhez.

Marosi István atyáért Palánki Ferenc püspök atya főcelebrálásával, számos paptestvére koncelebrálásával és a hívek sokaságával október 14-én mutattak be érte engesztelő szentmisét a mérki Szt. Péter és Pál-templomban, majd a feltámadás hitében a mérki temetőben helyezték örök nyugalomra.

Marosi István 1951. november 21-én született Mérkvállaj nagyközség mérki részén. Kecskeméten érettségizett a Piarista Gimnáziumban. Egerben szentelték pappá 1977. június 19-én a Szt. Mária Egyházmegye magyarországi részének szolgálatára. Jánkmajtásra kapta kápláni megbízását. 1978-ban kiköltözött Csegöldre, ahol attól az évtől kihelyezett lelkészként, 1984-től pedig plébánosként végezte lelkipásztori szolgálatát, haláláig.

*Sajtóiroda
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye*

ADÁSIDŐ DEBRECENBEN

Közönségtalálkozót tartott a 15 éves Magyar Katolikus Rádió a Kölcsey Központban

A 15. születésnapját ünneplő Magyar Katolikus Rádió az év során megyeszékhelyek városaiba látogatott, hogy – munkatársain keresztül – személyesen is találkozhasson hallgatóival, a sajtó képviselőivel. Így érkeztek október 30-án Debrecenbe, a Kölcsey Központ Bényi Árpád-termébe. A sajtótájékoztatót Radetzky András, a rádió vezérigazgató-helyettese vezette.

A debreceni közönségtalálkozót Sályi András felelős szerkesztő vezette.

Palánki Ferenc, debrecen-nyíregyházi megyéspüspök rövid köszöntő gondolatában – hivatkozva a rádió Örömhír mindenkinék szlogenjére – azt hangsúlyozta, hogy az örömhír, az evangélium nem más, mint egyetlen személy, maga Jézus Krisztus. A szlogent alkalmazva így is hirdethetjük a rádiót: Jézus Krisztus mindenkinék, amelynek célja, hogy a második isteni személy eljusson minden ember életének a középpontjába. Isten örök életre hívta meg az embert; a rádió ennek az örömhírnek, mint életformáló erőnek a csodálatos eszköze. Mint minden eszközt, ezt is lehet jól és rosszul használni. A Magyar Katolikus Rádió Jézus Krisztust hirdetve teljesíti küldetését.

A közönségtalálkozó a helyi művészek előadásában irodalmi és zenei csokorral is gazdagította a résztvevőket, valamint megismerhették Mikos Ákos debreceni tudósítót is; ő a rádiózás talentumával, szenvedélyével 2018 nyaráról tagja a stábnak.

Sályi András mini kerekasztal-beszélgetésen kérdezte a jelen lévő Palánki Ferenc megyéspüspök és Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek atyát. Ferenc püspök friss fatimai zarándokélményét osztotta meg a jelenlévőkkel, ahol – Magyarországot képviselve – közel 160 magyar zarándok kíséretében szentmisében ajánlotta fel a Szűzanyának a 2020-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust.

A főpásztorok ezenkívül válaszoltak Sályi András papi hivatásokra, papi nőtlenség, illetve a nős papok szolgálatára vonatkozó kérdéseire is.

A közönségtalálkozót Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek zárta gondolataival: A rádióban mindig adás van, amit technikai eszközök segítik, hogy eljussanak a

Radetzky András
vezérigazgató-helyettes

Mikos Ákos
debreceni tudósító

befogadó hallgatóhoz. Az adás keresztény alapszó, Isten nekünk adta egyszülött Fiát, Krisztus nekünk adta Önmagát, és ennek folytatása a keresztény életünk, aminek szintén odaadónak kell lenni. Mindaz, amit a rádió ad, akár sport, zene és más közszolgálati adásban, abban mindig az Istent akarja adni. Adja Isten, hogy ezek után is így legyen, hogy Istent közvetítő adásukon keresztül a hallgatók is minél inkább odaadók legyenek.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által 15 éve alapított Magyar Katolikus Rádió a preevangelizáció eszköze. Küldetése, hogy olyan embereket is megszólítson, akik nem tartják magukat vallásosnak. Éppen ezért a katolikus rádió műsora nem klasszikus értelemben vett vallási műsor. Ha valaki ateistaként belehallgat a műsorba, azt fogja tapasztalni, hogy hasonlít egy klasszikus közszolgálati médiumhoz, amely közélet, kultúra, irodalom, művészet témakörében sugároz műsorokat, de tartalmaz

imádságot, szentmise-közvetítést is. Minden olyan témával foglalkozik, ami egy hétköznapi, átlagos embert érdekel. Feladata, hogy a közéleti dolgokról – egyfajta kovászoként – úgy beszéljen, hogy abban benne legyen az egyház társadalmi tanítása, a világról alkotott véleménye, álláspontja.

A rádió jelenleg 20 analóg FM-frekvencián hallható, vételkörzetében mintegy 3,5 millió ember él, napi hallgatottsága meghaladja a 170 ezer főt.

A Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye területén a 92,3 Mhz-es FM-frekvencián keresztül csak Debrecenben és környékén hallgatható a katolikus rádió, a mobilapplikációnak köszönhetően, okostelefonokon keresztül földrajzi korlátok nélkül is elérhető. (Az egyházmegye Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei területein az egri székhelyű Szent István Rádió érhető el.)

Kovács Ágnes
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

ISKOLA SZÜLETETT

300 éve érkeztek meg az első piarista szerzetesek Debrecenbe

1719–2019. Éppen 300 éve annak, hogy piarista szerzetesek érkeztek Debrecenbe, hogy iskolát alapítsanak, nem sokkal azután, hogy a reformációt követően, 1715-ben a – királyi rendeletnek köszönhetően – a városban ismét letelepedhettek a katolikusok. Ennek 300. évfordulóját 2015-ben ünnepelték a városban.

A piarista szerzetesek Debrecenbe érkezésének évfordulóját 2019. november 22-én ünnepelték a Szent József Általános Iskola, Gimnázium, Szakgimnázium intézményben. Az első piarista szerzetes, Szlopniai Elek 1919-ben érkezett a városba, de iskolájukat csak 1721-től tudták működtetni a Szent Anna és a Varga utca sarkán álló nádfedeles épületben. A hosszú évtizedek alatt az iskola hatosztályos majd nyolcosztályos gimnáziummá nőtte ki magát. 1903-ban nyílt meg a piarista gim-

názium új épülete, melyben ma a Szent József Általános Iskola, Gimnázium, Szakgimnázium működik. A jelenleg a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fenntartása alatt álló iskola méltó utódja kíván lenni az egykori, oly sok generációt keresztény hitre, emberségre, hazafiságra és tudományra oktató patinás alma maternek.

A megemlékezésen Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök mutatott be szentmisét, amelyen koncelebrált Szilvássy László SP, a Piarista Rend Magyar Tartományának tartományfőnöke és dr. Krakomperger Zoltán, a debreceni Szent Anna-székesegyház plébánosa, valamint részt vett az ünneplő iskola vezetése, a diákok, a Svetits Intézet jelenlegi és korábbi vezetői.

A szentmise után a templom udvarán található rendalapító Kalazanczy Szent József-szobornál és a Szent Anna-plébánia belső falán elhelyezett Szlopniai

Elek SP emléktábláján az emlékezés virágait helyezte el: Palánki Ferenc megyéspüspök, Szilvássy László SP tartományfőnök, Krakomperger Zoltán plébános, Bódis Zoltán igazgató és a diákok. Az ünnepség az iskola dísztermében folytatódott, ahol – többek között – a tanulók a Pintér József történelemtanár által összeállított prezentáción bemutatták az iskola történetét.

Örömhír Sajtóiroda
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

EMLÉKTÁBLÁT HELYEZTEK EL KÁLLAY MIKLÓS MINISZTER-ELNÖK FIAI EMLÉKÉRE A NYÍREGYHÁZI GIMNÁZIUMBAN

A Szent Imre Katolikus Általános Iskola, Kollégium, Óvoda és Alapfokú Művészeti iskola épületének külső homlokzatán november 5-én, Szent Imre ünnepén elhelyezett emléktáblát a Kállay család és a Szent Imre Baráti kör állította Kállay Miklós miniszterelnök fiai: Kállay Kristóf, Kállay Miklós és Kállay András emlékére, akik az intézmény jogelődjének diákjai voltak.

Az emléktábla-avatáson részt vett Kállay Helén és Kállay Kristóf, a Kállay család leszármazottai, dr. András Beáta, a Nyíregyházi Járási Hivatal hivatalvezető helyettese, Nagy Szabina önkormányzati képviselő, Dohanics László, a Kállay Gyűjtemény megbízott vezetője és a valamikori Királyi Katolikus Gimnázium öregdiákjai.

Az emléktáblát megáldó ünnepségen Komizsár Dénes helytörténész feleleve-

nította a Királyi Katolikus Gimnázium történetét, amelynek jogutódja a mai Szent Imre Katolikus Gimnázium. A továbbiakban a Kállay testvérek iskolás éveit idézte fel, akik Nyíregyházán ebben a gimnáziumban kaptak útravalót.

A cserkészek sora között az emléktáblát Kállay Miklós unokája, Kállay Helén és Tormássiné Kapitány Ágot-

ha intézményvezető leplezte le, Bosák Nándor püspök atya megáldotta azt, majd a megemlékezés koszorúit helyezte el a család, az iskola és a Szent Imre Baráti Kör elnöke, valamint dr. András Beáta és Dohanics László.

Közreműködtek az Alapfokú Művészeti Iskola intézményegység tanárai és diákjai.

Zagyva Klára tanár, sajtóapostol
Fotó: Zagyva Klára

IMPRESSZUM

Kiadja: a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László általános helynök

Főszerkesztő: Kovács Ágnes

Örömhír Szerkesztőség:
4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-30-240-1482

E-mail: sajtouroda@dnyem.hu

Fotó: Kovács Ágnes

Címlapfotó: Szabó Dávid

Nyomda: Rexpo Kft.

Felelős vezető: Rác Zoltán

52.
NEMZETKÖZI
EUCCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS

BUDAPEST | 2020.
szeptember 13-20.

Minden forrásom
belőled fakad! ^{Zsolt 87:7}

TALÁLKOZZ Jézussal BUDAPESTEN!

REGISZTRÁLJ TE IS
A KONGRESSZUSRA!

iec2020.hu

